



Koirien kaupunki



– raportti koirapalvelukyselyn tuloksista



KOIRIEN KAUPUNKI

Raportti koirapalvelukyselyn tuloksista



Koirien kaupunki
Raportti koirapalvelukyselyn tuloksista

Julkaisija:	Helsingin kaupungin rakennusvirasto
Vastuhenkilö:	Kaisu Ilonen
Teksti:	Inka Lappalainen
Taitto:	Inka Lappalainen, kansi Tovia Design
Valokuvat:	Inka Lappalainen, kansi Lauri Asanti, nimiölehti Vladimir Pohtokari
Kartat:	Mikko Malmström, sivu 5 Inka Lappalainen
ISBN:	978-952-272-816-6 (verkkoversio)
ISSN:	1238-9579

Sisältö

Yleistä.....	3
Tutkimuksen tavoitteet.....	3
Tutkimusaineisto	4
Kaupungin koiraihmiset – vastaajien taustatietoja	6
Koirapalveluiden käyttö	8
Helsingin koirapalveluita käytetään monipuolisesti	8
Koira-aitausten käyttämättömyydelle on monia syitä.....	11
Koirakäymälät jakavat mielipiteitä Kalliossa	22
Koira-aitaukset Helsingissä	23
Aitaukset sijaitsevat useimmiten riittävän lähellä.....	23
Aitausten nykyinen laatu ja toivottu varustetaso.....	35
Kaupunkikoira	40
Koirien jätökset korjataan yhä useammin.....	40
Monia kaupunkikoiria ulkoilutetaan kytkemättömänä.....	42
Kehittämisehdotuksia.....	44
Lähteet	47

Liite 1: Koirapalvelut-kysely

Liite 2: Kartta koira-aitauksista

Liite 3: Kartat Kerro kartalla -kyselyn tuloksista

Yleistä

Tutkimuksen tavoitteet

Koirapalvelut-kysely (liitteenä) toteutettiin keväällä 2014. Sen tarkoitus on pohjustaa Helsingin koirapalvelulinjauksen ja siihen liittyvän ohjeiston laatimista. Kysely suunnattiin erityisesti helsinkiläisille koiranomistajille, mutta myös koirattomat kaupunkilaiset saivat vastata kyselyyn.

Tavoitteena oli saada selville, miten koirapalveluita voitaisiin parantaa kohdentamalla palveluita ja poistamalla nykyisin esiintyviä ongelmia. Lisäksi etsittiin ehdotuksia ja uusia ideoita palveluiden kehittämiseksi.

Kyselyssä selvitettiin muun muassa kuntalaismielipide koira-aitausverkoston tiheydestä ja aitausten määrästä. Lisäksi haettiin tietoa koirapalveluiden käytöstä: ketkä käyttävät palveluita ja miten paljon, sekä kuinka paljon eri alueita käytetään ja syitä palveluiden käyttämättömyydelle. Samalla hankittiin palautetta eri aitausten, uimapaikkojen, koulutuskenttien sekä koirakäymälöiden laadusta ja mahdollisista haitoista ympäristössä. Lisäksi saatiin yleistä tietoa koiranomistajista ja koiraharrastuksesta Helsingissä.

Koirapalvelukyselyn laatimiseen ja tulosten analysointiin osallistuivat maisemasuunnittelunharjoittelija Inka Lappalainen, projektinjohtaja Ritva Keko sekä suunnitteluasiantuntijat Kaisu Ilonen ja Jyrki Ulvila. Kartta-aineiston tuotti suunnitteluasiantuntija Mikko Malmström. Valokuvat ovat Inka Lappalaisen ottamia kesän 2013 inventoinnin aikana.

Tutkimustuloksia vertailtiin aikaisemmin laadittuun selvitykseen (Bäcklund 2000). Näin saatiin selville, miten koiraharrastus ja koiranomistajien tarpeet ovat muuttuneet Helsingissä 14 vuoden aikana. Tuloksia on verrattu myös vuonna 2013 tehtyyn koira-aitausten inventointiin (Lappalainen 2013). Inventoinnin aikana tehtyjen havaintojen ja eri alueista saatujen kyselytulosten välillä löytyikin yhteneväisyyksiä.

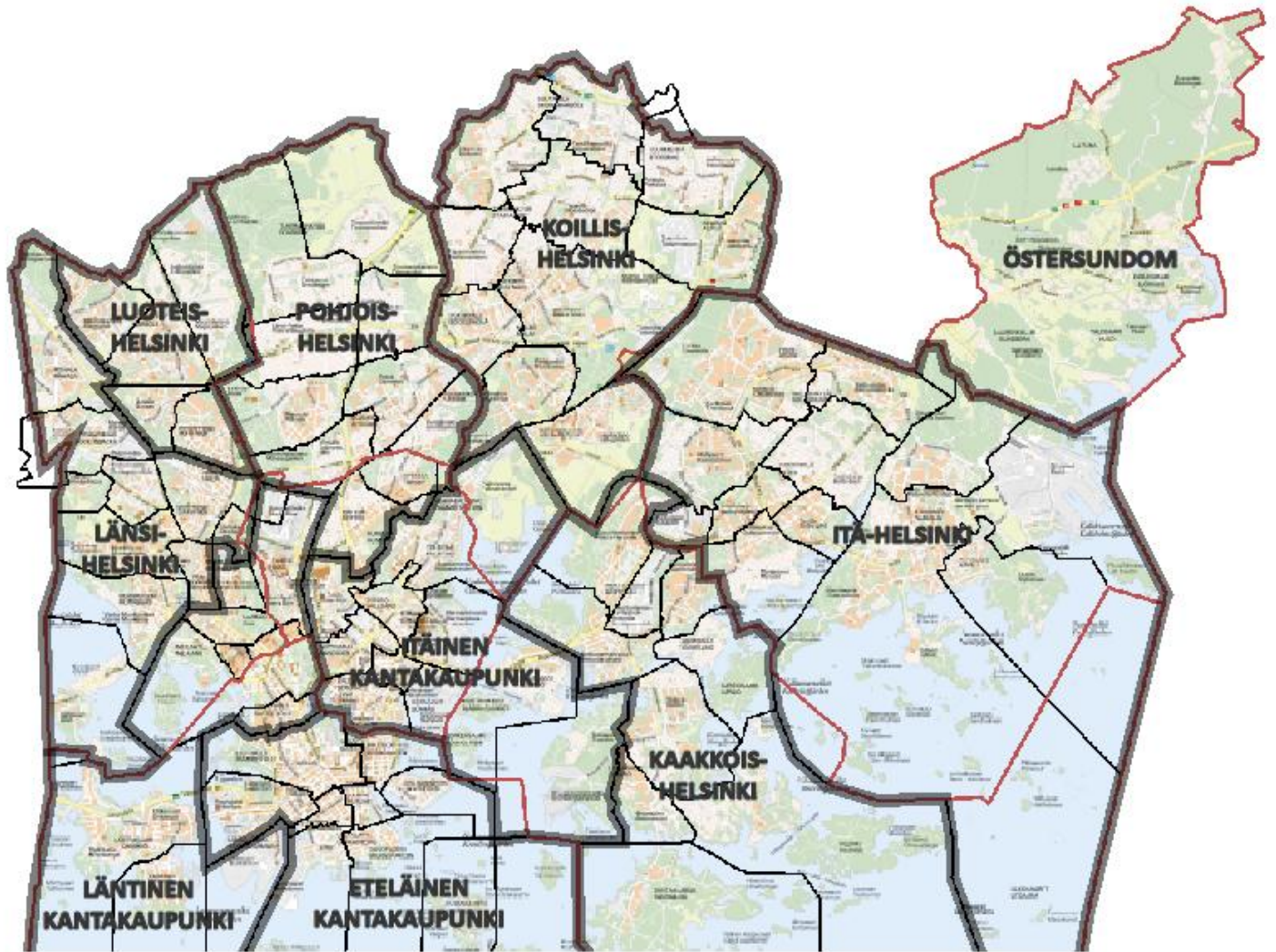
Tutkimusaineisto

Kyselyyn sai vastata keväällä 2014 Kerro kartalla -internetpalvelussa. Tiedote kyselystä postitettiin koirayhdistyksille, kaupunginosayhdistyksille ja tuhannelle satunnaisesti valitulle koiraveronmaksajalle. Halutessaan sai vastata myös paperisella kaavakkeella.

Kysely muodostuu pääasiassa monivalintakysymyksistä, joista osaa sai myös kommentoida vapaasti. Lisäksi vastaajia pyydettiin merkitsemään kartalle aitauksia ja koirien uimapaikkoja muun muassa käyttöiheyden perusteella. He saivat antaa palautetta myös yksittäisten aitausten käytöstä ja kunnosta.

Kyselyyn vastasi kiitettävä määrä ihmisiä, yhteensä 1219 henkilöä. Edellisen, vuonna 2000 tehdyn kyselyn aineisto koostui 606 hengestä, mutta silloin se oli postitettu vain 1300 satunnaisesti valitulle koiraveronmaksajalle.

Koska vastaajia oli paljon, pystyttiin eri alueiden tuloksia vertailemaan toisiinsa ja etsimään kaupunginosittaisia eroja. Vastaajat jaettiin ryhmiin heidän postinumeronsa mukaan, sillä postinumeroalueet vastaavat melko hyvin Helsingin suurpiirijakoa. Postinumerojako on kuitenkin tarkoituksenmukaisempi kuin jako suurpiirien mukaan, sillä eri suurpiirien sisällä sijaitsee toisistaan paljon poikkeavia alueita, kuten läntisen suurpiirin Kaarela ja Reijola. Aina postinumerot eivät kulje käsi kädessä suurpiirijaon kanssa, mutta näissä tapauksissa vastaajia on niin vähän, etteivät ne vaikuta suuresti saatuihin tuloksiin.



- postinumeroalueen raja
- Helsingin suurpiirin raja
- kyselyn analysoinnissa käytetty aluejako

Eteläinen kantakaupunki
(00100-00190)
*Kampinmalmi, Vironniemi,
Ullanlinna*

Läntinen kantakaupunki
(00200-00290)
*Lauttasaari, Taka-Töölö, Reijola,
Länsi-Pasila*

Länsi-Helsinki (00300-00390)
*Munkkiniemi, Etelä-Haaga,
Pitäjänmäki*

Luoteis-Helsinki (00400-00440)
Pohjois-Haaga, Lassila, Kaarela

Itäinen kantakaupunki
(00500-00580)
*Kallio, Alppiharju, Vallila,
Vanhakaupunki, Pasila,
Viikinkaari, Kulosaari*

Pohjois-Helsinki (00600-00690)
*Käpylä, Koskela, Maunula,
Oulunkylä, Pakila, Tuomarinkylä*

Koillis-Helsinki (00700-00790)
*Suutarila, Puistola, Jakomäki,
Malmi, Pukinmäki, Latokartano*

Kaakkois-Helsinki
(00800-00890)
*Herttoniemi, Roihuvuori,
Laajasalo, Östersundom*

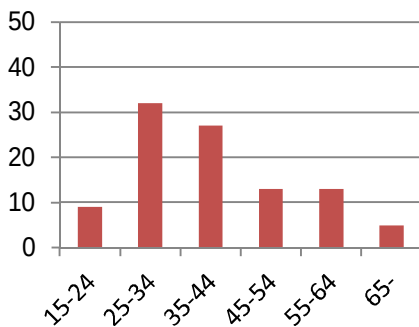
Itä-Helsinki (00900-00990)
*Myllypuro, Vartiokylä,
Mellunkylä, Vuosaari*

Kaupungin koiraihmiset – vastaajien taustatietoja

Taulukko 1: Vastaajien määrä alueittain

Alue	Vastaajia
Itäinen kantakaupunki	188
Koillis-Helsinki	173
Itä-Helsinki	139
Läntinen kantakaupunki	125
Eteläinen kantakaupunki	119
Länsi-Helsinki	101
Kaakkois-Helsinki	85
Pohjois-Helsinki	69
Luoteis-Helsinki	52
ei postinumeroa	168
yhteensä	1219

Kuvio 1: Vastaajien ikäjakauma, %



Kysely kiinnosti koiraihmiä kaikkialla Helsingissä. Vastaajia oli yhteensä 1219 henkeä. Heistä 58 henkeä ilmoitti, ettei omista koira. Heistä puolet kuitenkin käyttää kaupungin koirapalveluita tai on hankkimassa koiran. Loput vastasivat kyselyyn ilmoittaakseen koira-aitauksiin tai koirien pitoon yleisesti liittyvistä ongelmista kaupungissa – joko aitauksesta koituvasta melusta ja muista häiriöistä tai koirien jätöksistä ja vapaana pidosta.

Vastauksia tuli kaikkialta Helsingistä. Kaikista eniten vastaajia, 188 henkeä, oli itäisessä kantakaupungissa. Vähiten vastauksia tuli Luoteis-Helsingistä, jossa kyselyyn vastasi 52 ihmistä. Vastaajien määrä vaihtelee paljon, koska postinumeroalueiden asukasmäärien välillä on myös suurta vaihtelua. Osaa vaihtelusta ei kuitenkaan selitä asukasluvu. Vastaajia on asukasluvuun verrattuna enemmän eteläisessä ja itäisessä kantakaupungissa kuin muilla alueilla. Tämä saattaa olla merkki siitä, että kantakaupungissa useammat koiranomistajat käyttävät koira-aitauksia kuin esikaupungissa, joissa muut viheralueet ovat laajempia ja monilla on oma piha.

Vastanneissa on paljon perheellisiä

Vastanneita oli 15-vuotiaista 75 vuotta täyttäneisiin. Vastaajien keskimääräinen ikä oli 39 vuotta, mutta kaikista eniten vastaajia on 25-34-vuotiaissa. Eri alueiden välillä on eroja. Itäisen kantakaupungin ja Pohjois-Helsingin vastaajista valtaosa oli nuoria aikuisia. Koillis-helsinkiläisissä vastaajissa taas oli paljon keski-ikäisiä ja alle 25-vuotiaita.

Valtaosa vastaajista elääkin useamman kuin yhden hengen ruokataloudessa. Melkein puolet vastanneista asuu toisen ihmisen kanssa, ja neljännes prosenttia useamman henkilön taloudessa. Vain neljäsosa vastaajista asuu yksin. Vastanneiden joukossa olikin keskimäärin paljon perheitä, sillä kaikista helsinkiläisistä melkein puolet asuu yksin (Asuminen Helsingissä tilastojen valossa 1990-2012, 2013). Jopa 84 prosenttia vastaajista oli naisia. Tämä on kuitenkin tyypillistä kyselytutkimuksissa.

Kantakaupungissa pienet koirat ovat isoja suositumpia

Kyselyssä selvitettiin myös vastaajien omistamien koirien määrää ja niiden kokoa. Koirat jaoteltiin pieniin koiriin, joiden säkäkorkeus on alle 40 senttimetriä, ja isoihin koiriin, jotka ylittävät sen. Koko Helsingissä isot koirat ovat hieman pieniä koiria yleisempiä. Kaikista yleisimpiä isot koirat ovat kyselyn mukaan Kaakkois-Helsingissä, jossa jopa kolme neljäsosaa vastaajien koirista oli säkäkorkeudeltaan yli 40 senttimetriä.

Taulukko 2: Pienten ja isojen koirien osuus, %

Alue	Pieniä koiria	Isoja koiria
Itäinen kantakaupunki	55	45
Läntinen kantakaupunki	55	45
Eteläinen kantakaupunki	52	48
Luoteis-Helsinki	48	52
Itä-Helsinki	48	52
Pohjois-Helsinki	46	54
Länsi-Helsinki	45	55
Koillis-Helsinki	43	57
Kaakkois-Helsinki	27	74
Koko kaupunki	46	54

Kantakaupungin vastaajilla oli enemmän pieniä kuin isoja koiria. Alueella on kuitenkin vain pari pienille koirille tarkoitettua aitausta. Moni pienen koiran omistaja mainitseekin, että isojen koirien läsnäolo aitauksissa rajoittaa niiden käyttöä:

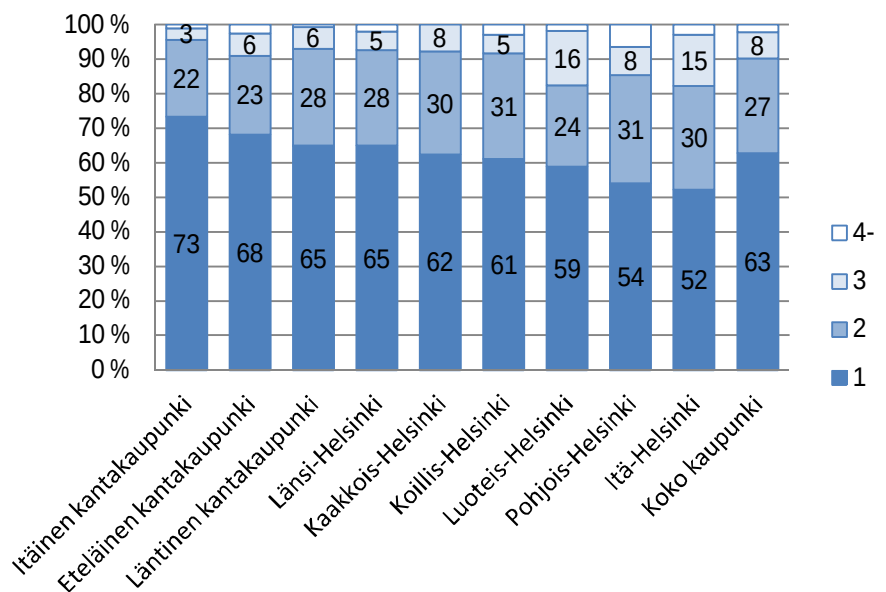
”Joskus emme käytä koirapuistoa, jos siellä on isoja koiria, joita omamme pelkää.” (31-vuotias nainen Kampista)

Valtaosalla vastaajista on vain yksi koira

Vastaajista 63 prosentilla oli vain yksi koira. 27 prosenttia omisti kaksi koira, 8 prosenttia kolme koira ja 2 prosenttia neljä tai enemmän. Kaikista yleisimpiä yhden koiran taloudet olivat itäisessä kantakaupungissa, jossa melkein kolmella neljästä vastaajasta oli yksi koira. Yhden koiran omistaminen oli muutenkin yleisintä kantakaupungissa ja Länsi-Helsingissä. Suuremmat koirakatraat olivat sen sijaan yleisempiä Luoteis-Helsingissä, Pohjois-Helsingissä ja Itä-Helsingissä. Koska kaupungissa omistetaan useimmiten vain yksi koira, ovat koira-aitaukset ja muut koira-alueet tärkeitä paikkoja nähdä muita koiria:

”On hienoa, että meillä on paljon paikkoja, joissa koirat saavat tavata toisiaan ja juosta vapaana! Toivottavasti ne säilyvät edelleen, vaikka resurssit vähenisivät. Koira-aitaukset ovat kaupunkikoirien mahdollisuus elää koiranelämää!” (29-vuotias nainen Taka-Töölöstä)

Kuvio 2: Vastaajat koiramäärän mukaan, %



Koirapalveluiden käyttö

Helsingin koirapalveluita käytetään monipuolisesti

Vastaajista suurin osa käyttää koira-aitauksia. Kaikista käytetyin koirapalvelu on koira-aitaukset, joita käyttää kolme neljästä vastaajasta. Kaikista eniten aituksia käytetään kantakaupungissa. Vähiten koira-aitauksissa käydään kyselyn mukaan Pohjois-Helsingissä, jossa vain 62 prosenttia vastaajista sanoi käyttävänsä palvelua. Vuonna 2000 tehdyn kyselyn vastaajista vain puolet käytti koira-aitauksia (Bäcklund, 2000). On todennäköistä, että tällä kertaa kyselyyn valikoitui enemmän koira-aitausten käyttäjiä, koska otos hankittiin eri tavalla. Toisaalta on mahdollista, että koira-aitauksia käytetään nykyään enemmän vuonna 2003 voimaan tulleen järjestyslain takia. Jotkut vastaajat kertoivat käyttävänsä koira-aitauksia, koska koirien vapaana pitäminen on muuten kiellettyä:

"Järjestyssäännöt kieltävät vapaana pitämisen. Siksi koirapuistot ovat tosi tärkeitä!" (34-vuotias nainen Taka-Töölöstä)

Koirien uimapaikkoja kaivataan lisää

Toiseksi käytetyin palvelu on koirien uimapaikat. Niitä käyttää puolet kyselyyn vastanneista. Se on hyvin paljon ottaen huomioon, että virallisia uimapaikkoja on vain neljä. Eniten käyttäjiä on kantakaupungissa, Länsi-Helsingissä ja Kaakkois-Helsingissä – eli kaupunginosissa, joissa kaupungin neljä uimapaikkaa sijaitsevat. Kaakkois-Helsingissä koirien uimapaikat ovat jopa melkein yhtä suosittuja kuin koira-aitauksetkin. Myös kauempana merenrannasta asuvat ihmiset matkustavat uima-alueille uittamaan koiraansa. Uimapaikkojen käyttö on alhaisinta Länsi-Helsingissä, mutta sielläkin neljäsosa vastaajista ilmoitti käyvänsä niissä. Uimapaikkoja pyydettiin lisää:

"Koirien uimarantoja kaipaisin enemmän, ettei niiden perään tarvitsisi aina lähteä autolla." (32-vuotias nainen Pajamäestä)

Uimapaikkoja kaivattiin kaikkialla kaupungissa, myös alueilla joissa niitä jo sijaitsee. Kartalle merkittiin uintipaikkoja muuallekin kuin virallisille koirien uimarannoille.

"Mätäjokeen pulahtaminen lenkin ohessa on ihan välttämätöntä!" (Karttamerkintä Kartanonhaan koira-aitauksesta)

Koirametsään mennään sen koon takia
Östersundomin koirametsä on myös suosittu. Siellä käy joka neljäs vastaaja. Eniten käyttäjiä on sen lähellä, Itä-, Kaakkois-, Koillis- ja Pohjois-Helsingissä, missä sitä käyttää noin kolmasosa vastaajista. Vastaajat kiittelivät koirametsän kokoa. Kommenttien mukaan laajalla alueella syntyy vähemmän koirien välisiä kahnauksia ja koirat sekä niiden omistajat saavat enemmän liikuntaa:

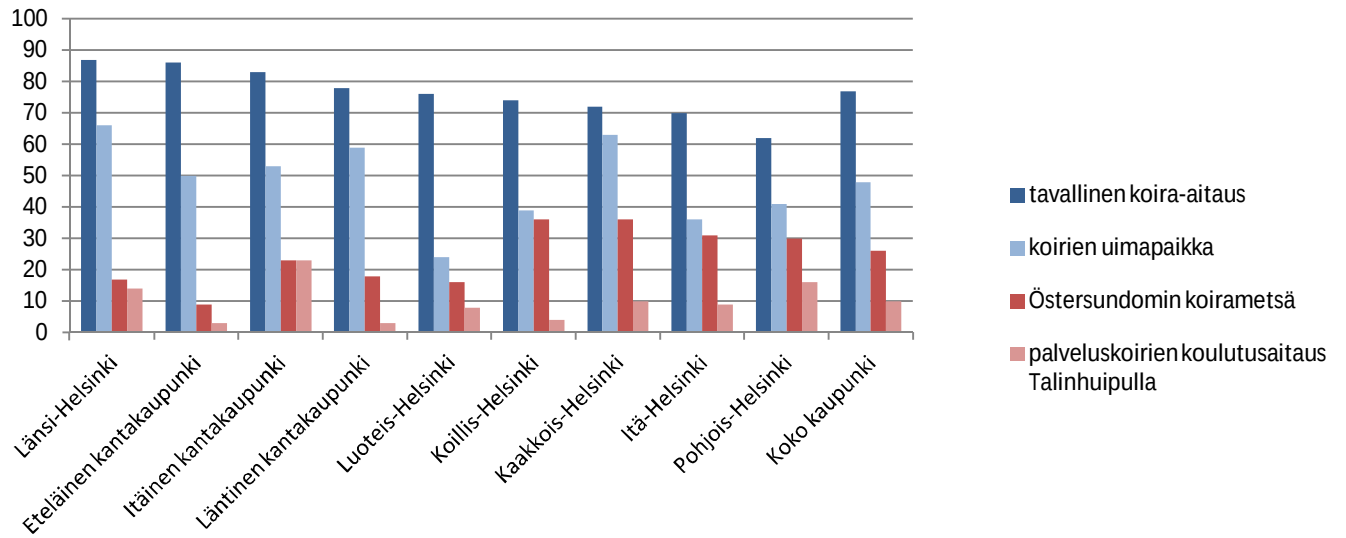
"Östersundomin koirametsä on henkireikä monelle kaupunkikoiralle, jolle se saattaa olla ainut paikka jossa voi ulkoilla vapaana ja tavata muita koiria. Siellä hyvin harvoin liioin tulee mitään ongelmia koirien käytöksen kanssa, koska tilaa ja polkuja eri suuntiin on niin paljon. Tällaisia alueita toivoisin lisää."
(33-vuotias nainen)

Koirien koulutuspaikoille matkustetaan kauempaakin
Talinhuipun koulutusaitauksella on myös oma kävijäporukkinsa, joka arvostaa nimenomaan koirien koulutusmahdollisuutta. Koulutuskentälle matkustetaan kaikkialta Helsingistä, eniten itäisestä kantakaupungista, jonka vastaajista melkein neljäsosa käy Talinhuipulla. Kaiken kaikkiaan vastaajista 10 prosenttia sanoi käyttävänsä koulutusaitausta. Talinhuipun aitauksen lisäksi kommentteissa nousi esille muita koulutuspaikkoja, erityisesti Myllypurossa sijaitseva Viilarintien koulutuskenttä, jota ollaan kaavoittamassa asuinalueeksi. Koulutuspaikkoja puolustavat vastaajat kokivat, että koirien koulutus on kaupungissa tärkeää koirien käytöksen parantamiseksi:

"Erityisesti koirien koulutukseen varattuja alueita tulisi säilyttää ja kehittää. Koulutetut koirat ovat yhteiskunnallekin etu ja jopa hyöty. Koulutuspaikkoja tarvittavine esteineen on Helsingin seudulla rajoitetusti. Emme kuitenkaan missään nimessä toivo, että palveluskoiratoiminta hiipuu tällä alueella."
(35-vuotias nainen Puotinharjusta)

Kaiken kaikkiaan 12 vastaajaa kertoi käyttävänsä koirakäymälöitä. Heistä puolet asuu itäisessä kantakaupungissa, jossa kaupungin kaksi käymälää sijaitsevat. Heidän mielipiteitään käymälöistä käsitellään myöhemmin raportissa. Vain yksi henkilö Pikku Huopalahdesta ilmoitti käyttävänsä opaskoira-aitauksia. Paperi- ja Internet-kaavakkeella toteutettu kysely ei olekaan paras tapa tavoittaa näkövammaisia.

Kuvio 3: Eri koirapalveluiden käyttö, %



Tuorinniemen koirien uimapaikka Herttoniemessä



Talinhuipun palvelukoirien koulutuskenttä

Koira-aitausten käyttämättömyydelle on monia syitä

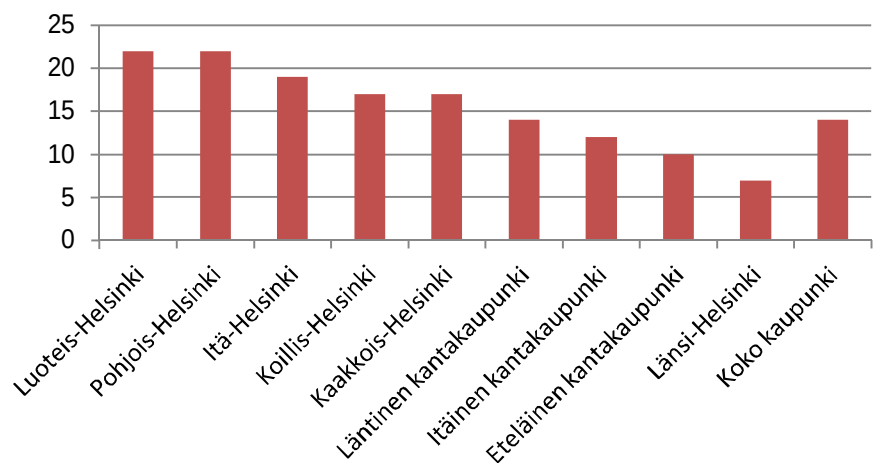
Koirapalveluita käytetään eniten kantakaupungissa

Kyselyssä kartoitettiin, kuinka moni ei käytä mitään koirapalveluita tai -aitauksia ja mistä niiden käyttämättömyys johtuu. Koirattomien kaupunkilaisten tulokset poistettiin aineistosta. Monien koirattomien vastauksista kuitenkin ilmeni, että vaikka he eivät itse omistakaan koira, he hoitavat usein jonkun toisen lemmikkiä. Heidän vastauksensa laskettiin siis mukaan aineistoon.

Yhteensä 14 prosenttia kaikista vastanneista sanoi, ettei käytä mitään koirapalveluita. Koirapalveluiden käyttäjiä on eniten suhteessa kaikkiin vastaajiin tiiviisti rakennetun kantakaupungin alueella. Koirapalveluita käyttämättömien vastaajien osuus on korkeampi esikaupungeissa, erityisesti Luoteis- ja Pohjois-Helsingissä, missä melkein neljännes vastaajista ilmoitti, ettei käytä mitään koirapalveluita.

Monet koira-aitauksia kaihtavat käyttävät muita koirapalveluita Kyselyssä selvitettiin koira-aitausten käyttämättömyyden syitä monivalintakysymyksellä, johon vastaajat saivat merkitä useamman syyn, sekä avoimella kommenttiosiollla. Käyttämättömyyden syitä antaneet vastaajat jakautuivat kolmeen ryhmään: vastaajiin, jotka eivät käytä mitään koirapalveluita, vastaajiin, jotka eivät käytä koira-aitauksia mutta vierailevat esimerkiksi Östersundomin koirametsässä tai Rajasaarella, sekä vastaajiin, jotka käyttävät aituksia toisinaan mutta eivät niin usein kuin haluaisivat. Peräti puolet vastaajista, jotka eivät käy ollenkaan koira-aitauksissa, käyttävätkin muita kaupungin koirapalveluita.

Kuvio 6: Vastaajat, jotka eivät käytä mitään koirapalveluita, %



Taulukko 3: Koira-aitausten käyttämättömyyden syyt vuoden 2000 kyselyn mukaan.

	%
Sosiaaliset syyt	42
Sijainnilliset syyt	26
Viihtyvyyssyyt	25
Liikunnalliset syyt	13

Koirien ja ihmisten käyttäytyminen on yleisin syy välttää aitauksia

Kyselyllä pyrittiin selvittämään, missä määrin koira-aitausten käyttämättömyyteen voidaan vaikuttaa vai johtuuko se muuttumattomista tosiseikoista, esimerkiksi tiettyjen koirarotujen tai -yksilöiden soveltuvuudesta muiden koirien seuraan. Tämä tehtiin vertailemalla vastaajien kertomia syitä aitausten käyttämättömyyteen. Lisäksi vertailtiin eri käyttäjäryhmiä: niitä, jotka käyvät esimerkiksi koirametsässä mutteivät käytä koira-aitauksia, ja niitä, jotka eivät käytä mitään koirapalveluita.

Koira-aitausten käyttämättömyyden syitä selvitettiin myös vuonna 2000. Silloin vastaukset jaoteltiin sosiaalisten, sijainnillisten, liikunnallisten ja viihtyisyyssyiden mukaan. Nyt käytettiin melko samanlaista jaottelua, mutta joitain kategorioita oli tarkennettu.

Tulokset olivat vuonna 2000 ja 2014 melko samansuuntaiset. Sosiaaliset syyt, siis koirien ja ihmisten käyttäytyminen aitauksissa, oli yhä suurin syy olla käyttämättä aitauksia. Sen sijaan aitausten viihtyisyys nousi sijainnillisten syiden ohi uudemmassa kyselyssä. Tämä saattaa johtua kyselyn erilaisesta toteuttamistavasta: uudempaan kyselyyn vastasi enemmän koira-aitauksia käyttäviä ihmisiä kuin aikaisempaan. Epäviihtyisyys onkin kyselyn mukaan painavampi syy koira-aitausten käyttämättömyyteen niitä toisinaan käyttävien joukossa kuin niiden parissa, jotka eivät käytä aitauksia ollenkaan.

Taulukko 4: Koira-aitausten käyttämättömyyden syyt käyttäjäryhmittäin vuoden 2014 kyselyn mukaan, %

Syy	Kaikki syyn antaneet vastaajat	Muita koirapalveluita kuin aitauksia käyttävät vastaajat	Vastaajat, jotka eivät käytä mitään koirapalveluita
Koirien käyttäytyminen	51	53	57
Ihmisten käyttäytyminen	43	48	37
Aitausten epäviihtyisyys	33	31	23
Sijainti, etäisyys	23	16	27
Koiran terveyteen liittyvät syyt	11	11	14
Liikunnalliset syyt	8	14	10
Muut syyt	20	15	20
Vastaajien määrä	307	118	129

Osa koiraihmisistä käyttää aitauksia vain jos siellä ei ole muita. Koira-aitausten käyttämättömyyteen liittyvät sosiaaliset syyt ovat kirjavat. Osa koirista on esimerkiksi epäsosiaalisuutensa takia sellaisia, ettei niitä voi tuoda aitaukseen. Pääasiassa koirien ja ihmisten käyttäytymiseen vedonneet vastaajat eivät kuitenkaan luota muihin koiranomistajiin. He pelkäävät aggressiivisia koiria tai raportoivat muiden kävijöiden käyttäytyvän huonosti. Osa vastaajista kertoi käyttävänsä aitauksia vain, jos siellä ei ole muita. He kiinnittävät usein huomiota aitausten sisääntulojen lukumäärään:

"Useampi portti aitauksessa ja/tai katkos näköyhteydessä estää mahdollisuuden kontrolloida mitä muita koiria puistoon tulee. Uroksemme on muille uroksille vihainen, ja tahdon pystyä poistumaan aitauksesta, mikäli muita uroksia tulee paikalle. Näin ollen käymme vain aitauksissa, jossa näköyhteys on hyvä tai on vain yksi portti." (38-vuotias nainen Taka-Töölöstä)

Pienet koirat jäävät isojen koirien jalkoihin yhteisissä aitauksissa. Viime kyselyn tuloksissa korostui aitausten jakamisen tärkeys. Asiassa onkin edistytty, ja vastikään uusitut aitaukset on usein jaettu pienten ja isojen koirien puoliin. Tämä näkyikin vastauksissa: esimerkiksi Koillis-Helsingissä, jossa valtaosa aitauksista on jaettu, ei isojen koirien aggressiivisuudesta valitettu. Silti on yhä alueita, joissa käyttämättömyyden syynä korostuu aitausten jakamattomuus. Erityisesti eteläisessä kantakaupungissa, Lauttasaarella sekä Malminkartano-Kannelmäki-alueella oli vastaajia, jotka ilmoittivat, etteivät voi viedä pientä koiraansa isojen, riehakkaiden koirien joukkoon.

Vastaajien joukossa oli myös niitä, joiden mielestä aitauksia ei pitäisi jakaa kahtia. He muistuttivat, että joillain koiranomistajilla on erikokoisia koiria. Heitä myös harmitti aitausten koon pieneneminen tai se, että koirat haukkuvat toisilleen aitausten jakavan aidan toiselta puolelta. Joukossa oli myös pienten koirien omistajia, jotka ulkoiluttavat koiraansa mieluummin isojen koirien puolella, koska pienten koirien puoli on heille liian pieni.

"Lähimpiä koira-aitauksia emme käytä kovin usein koiran pienen koon vuoksi. Vaikka isommat koirat ovatkin yleensä ystävällisiä, jää koirani leikkiessä helposti niiden jalkoihin ja loukkaantumisen riski on liian suuri. Käymme koirapuistossa yleensä vain mikäli se on ohi kulkiessamme täysin tyhjä."
(41-vuotias nainen Lauttasaaresta)

"Herttoniemen koira-aitaus oli parempi ennen kuin se jaettiin, enemmän tilaa juosta koirille. Nyt pienten puoli on märkä ja virikkeetön, joten käytämme isojen puolta pienen koiran kanssa."
(28-vuotias nainen Herttoniemestä)

Pienetkin koirat tarvitsevat aitauksessaan tilaa juosta
Aitausten kahtia jakoa harmittelevat vastaajat olivat kuitenkin vähemmistössä verrattuna vastaajiin, jotka vaativat pienille koirille omaa puolta. Lisäksi se johtaa vastausten perusteella harvemmin siihen, ettei aitauksia käytetä ollenkaan. Siksi onkin tavoiteltavaa, että jokaisen lähetyillä olisi myös pienille koirille tarkoitettu aitaus.

Monet kahtia jaettuihin aitauksiin liittyvät ongelmat on myös helppo estää suunnittelulla. Aitausten väliin kannattaa jättää tilaa ja näköesteeksi kasvillisuutta, ja myös pienten koirien aitauksen kokoon ja tasoon täytyy kiinnittää huomiota:

"Isojen ja pienten koirien puoli ovat kiinni toisissaan, mikä aiheuttaa vaaratilanteita ja vähentää käyttömukavuutta. Puistojen välissä pitäisi olla edes jonkinlainen väli (esim. Sörnäisten rantatien koirapuisto, hyvin jätetty väliä)."
(Karttamerkintä Lapinlahdentien koira-aitauksesta)

Koira-aitausten inventoinnissa (Lappalainen 2013), huomattiinkin, että pienten koirien aitauksissa on usein parantamisen varaa. Monet niistä ovat hyvin pieniä, 600 neliömetrin kokoisia tai pienempiä, ja joistain saattaa puuttua oleellisia kalusteita. Erityisesti Eiranrannan Rantakallionpuiston pienten koirien puoli sai kiitosta kokonsa puolesta. Se on noin tuhannen neliömetrin kokoinen, kun taas aitauksista pienin, Kurranummi Tapaninkylässä, on sitä melkein kymmenen kertaa pienempi. Aitausta ei kannatakaan jakaa kahteen osaan, jos siihen ei ole tilaa.

Myllypuron pienten koirien aitaus on yksi pienimmistä, 270 neliömetriä



Suurissa aitauksissa syntyy vähemmän konfliktitilanteita. Aitausten koko vaikuttaakin niiden käyttöön ja myös niissä esiintyviin käyttäytymisongelmiin. Osa vastanneista kertoi välttävänsä aitauksia, sillä niissä koirilla ei ole tilaa väistää toisiaan, jos ne eivät tulekaan toimeen. Östersundomin koirametsässä ja Rajasaaren uimapaikalla käyvät vastaajat kertoivatkin usein suosivansa niitä, koska siellä on tilaa monille koiraryhmille. Toisaalta muutama vastaaja piti suuria aitauksia ongelmallisina: jos portilta ei näe koko aitausta, ei voi tietää onko siellä epäsosiaalisia koiria.

Koira-aitausten käyttäytymissäännöistä ei olla samaa mieltä. Koirien ja ihmisten käyttäytymisen maininneiden vastaajien joukossa onkin paljon ristiriitaisuuksia. Aitausten käyttöetiketistä on paljon eriäviä mielipiteitä. Osa vastaajista kaipaa aitauksiin lisää penkkejä, jotta siellä voisi viettää enemmän aikaa; osa sanoo aitauksiin linnoittautuneen huonosti käyttäytyviä ihmisiä. Osa harmittelee, että aitauksessa pitäisi pysyä vain yhdellä puolella; toiset raportoivat pienten koirien puolella juoksentelevista isoista koirista. Myös siitä on erimielisyyksiä, kenen pitäisi väistää, kun aitauksessa kaksi huonosti toimeentulevaa koira:

"Ihmiset eivät suostu päästämään muita koira-aitaukseen ("Tänne ei voi tulla, kun tää on vihanen"). Mielestäni on itsestäänselvyys, että vihainen koira väistää." (21-vuotias nainen Latokartanosta)

"Ärhäkän uroskoiran kanssa joutuu olemaan tarkkana, että aitauksessa on sopiva "porukka". Kaikki eivät muista/viitsi kysyä ennen aitaukseen tuloa, sopiiko porukkaan. Arat koirat saavat turhaan rökitystä – koirat eivät todellakaan ole kaikkien kavereita." (60-vuotias nainen Tapaninvainiosta)

Aitausten epäviihtyisyys on myös yleinen syy kartella niitä. Ihmisten ja koirien käyttäytymisen jälkeen yleisin syy koira-aitausten käyttäytymiselle on aitausten epäviihtyisyys, jonka merkitsi kolmannes vastaajista. Vastauksissa esiin nousseita epäkohtia ovat muun muassa aidan kunto ja korkeus, maapohjan kuivatus ja kuoppaisuus, valaistus sekä aitausten virikkeettömyys ja yleinen epäviihtyisyys. Jotkut vastaajat mainitsivat välttelevänsä aitauksia myös muiden koirien keräämättömien jätösten takia.

Vastauksista ilmeni, että aitauksia kartetaan niiden epäviihtyisyyden vuoksi eniten Länsi-Helsingissä (ks s. 19). Aitauksista tehdyn inventoinnin mukaan Länsi-Helsingissä sijaitsevat aitaukset ovatkin useammin huonokuntoisia kuin muualla kaupungissa.

Aitausten epäviihtyisyys syynä käyttämättömyydelle on kohonnut niiden vastaajien joukossa, jotka käyttävät koira-aitauksia ja muita koirapalveluita. Sen sijaan vain neljännes vastaajista, jotka eivät käytä mitään

koirapalveluita, on merkinnyt sen syyksi. Vaikuttaakin siltä, että aitausten epäviihtyisyys on harvemmin syynä niiden käyttämisen lopettamiseen täysin.

Aitausten turvallisuus on tärkeämpää kuin niiden virikkeellisyys. Aitauksen kuntoon ja varustukseen liittyvistä asioista aidan kunto sai ehdottomasti eniten mainintoja. Myös maapohjan laatu ja aitauksen koko mainittiin monta kertaa. Sen sijaan aitausten virikkeettömyys ja epäviihtyisyys mainittiin harvemmin käyttämättömyyden syynä. Aitausten turvallisuus onkin merkittävämpää kuin niiden virikkeellisyys, vaikka sekin on monelle tärkeää. Joissain tapauksissa remontoitua, hyväkuntoista puistoa karsastetaan, jos sen toiminnallisuus on kärsinyt:

”Temppelikadun koira-aitauksen remontti ei onnistunut. Ennen se oli rähjäinen, mutta koirat viihtyivät! Ne pystyivät juoksemaan alatasolle ja ylätasolle ympyrää (ja näin arat koirat pääsivät väistämään) nyt keskellä aitauksen on pullonkaula, jossa rajummat koirat saavat arat kiinni...”

(47-vuotias nainen Etu-Töölöstä)

Pienet koirat saattavat päästä karkuun portin ja aidan välistä. Kuva Haaganpuiston koira-aitauksesta, jossa rakoja on peitetty muovilla ja laudalla.



Koira-aitausten sijainti vaikuttaa niiden käyttöön

Noin neljäsosa käyttämättömyyden syitä antaneista vastaajista kertoi sen johtuvan sijainnillisista syistä. Määrä on melko sama kuin vuonna 2000. Vastaajien joukossa on jonkun verran ihmisiä, jotka eivät tarvitse aitauksia, koska heillä on iso piha, jossa pitää koira vapaana, tai lähistöllä on hyvät lenkkimaastot. Valtaosa vastaajista kuitenkin ilmoitti, ettei käytä aitauksia, koska niitä ei ole lähistöllä. Vastauksista ilmeni toiveita saada aitaus erityisesti Arabianrantaan, Lauttasaareen ja Lehtisaareen. Lisäksi Jätkäsaareen, Töölöön, Pirkkolan metsään, Viikinmäkeen ja Länsi-Laajasaloon kaivattiin aitauksia.

Toivotuista aitauksista monet ovatkin jo suunnitelmassa. Joissain vastauksissa nousi kuitenkin esiin pettymys siihen, miten nopeasti aitaukset saadaan alueelle:

"Arabianrannan alueelle on ajettu koira-aitausta jo lähes 10 vuotta (yhden koirasukupolven ajan), joten eiköhän olisi jo aika rakentaa se tänne. Koiramäärä alueella kasvaa jatkuvasti, joten tarve on huutava." (43-vuotias nainen Arabianrannasta)

"Kuinka kauan joudumme vielä ulkoiluttamaan koiriamme rakennustyömailla?" (28-vuotias mies Jätkäsaaresta)

Kaikki eivät pysty matkustamaan kauas koira-aitaukseen. Sijainnilla oli vähäinen merkitys aitausten käyttämättömyydelle niille, jotka eivät käy aitauksissa mutta käyttävät muita koirapalveluita. Sen sijaan syy korostui niiden vastaajien joukossa, jotka eivät käytä palveluita ollenkaan. Kauas koirametsään tai koulutusalueille matkaavat koiranomistajat pystyvätkin vierailemaan myös kauempana koira-aitauksessa. Vastaajissa on kuitenkin paljon myös ihmisiä, jotka eivät pysty liikkumaan pitkälle koiransa kanssa. Heillä lähiaitauksen puuttuminen johtaa siihen, ettei koirapalveluita käytetä ollenkaan:

"Koira-aitauksia ei ole käyttöetäisyydellä. On järjetöntä lähteä käyttämään koira aitauksessa autolla tai julkisilla välineillä." (47-vuotias nainen Lehtisaaresta)

Jos paikka koirien vapaana pidolle puuttuu, se saattaa johtaa koirakurin rikkomiseen:

"Pidän koiria vapaana metsässä joka päivä, koska alueella ei ole koirapuistoa ja metsässä ei juurikaan muita kuin koiraihmissiä kävele. Jos tänne Lehtisaareen saataisiin koirapuisto, pitäisin koiria vapaana siellä." (37-vuotias nainen Lehtisaaresta)

Vieraiden koirien taudit huolestuttavat

Koira-aitausten vältteleminen terveydellisten syiden takia on melko harvinaista, sillä vain 11 prosenttia käyttämättömyyden syyn antaneista vastaajista oli merkinnyt sen. Se on hieman yleisempää niiden vastaajien joukossa, jotka eivät käytä mitään koirapalveluita. Yksi mainituista terveydellisistä huolista olikin tartuntataudit. Osa vastaajista välttelee kaikkia vieraita koiria, koska eivät tiedä huolehtivatko kaikki koiranomistajat lemmikkiensä terveydestä.

Aitauksetkin koetaan uhaksi terveydelle

Toisten koirien lisäksi jotkut vastaajat pelkäävät aitausten sairastuttavan heidän koiransa. Esimerkiksi maapohjan likaisuus ja pölyisyys puhututti vastaajia. Lisäksi osalla vastaajista on niin vanhoja koiria, ettei niitä voi viedä enää koira-aitauksiin:

"Kaivopuiston koira-aitauksen hiekka on monia monia vuosia vanhaa. Se on kyllästetty koiran ulosteella. Koirat saavat likaisesta hiekasta allergisia oireita." (32-vuotias nainen Ullanlinnasta)

"Emme käytä enää koira-aitausta, koska koira on jo 11 v. ja nivelrikkoinen. Voi kyllä liikkua normaalisti mutta kova juoksu toisten koirien kanssa ei tee hyvää."
(63-vuotias nainen Maunulasta)

Joillekin riittävät lenkipolut

Muita koirapalveluita kuin koira-aitauksia käyttävien vastaajien keskuudessa liikunnalliset syyt selittävät aitausten käyttämättömyyden useammin kuin muiden vastaajien keskuudessa. Nämä vastaajat kokevatkin usein, että aitaukset ovat liian pieniä täyttääkseen heidän liikunnantarpeensa. Tämän vuoksi heille sopii paremmin esimerkiksi koirametsässä ulkoilu.

Liikunnallisiin syihin vetoavat vastaajat ovatkin sellaisia, joille koira-aitaukset eivät lähtökohtaisesti sovi. Heille tärkeämpää ovat muut alueet: lenkipolut, laajemmat koira-alueet ja koirien koulutuspaikat:

"Lähimetsä lähellä ja parempi! Ehkä pari kertaa vuodessa voidaan poiketa koirapuistossa, mutta eivät innosta koiriakaan ihan kauheesti. Östersundomin koirametsä sen sijaan on aivan huippu!"
(44-vuotias nainen Herttoniemestä)

Kantakaupungin aitauksissa näkyy niiden käyttäjien runsaus. Koira-aitausten käyttämättömyyden syissä näkyvät alueellaiset erot. Esimerkiksi eteläisessä ja läntisessä kantakaupungissa aitausten epäviihtyisyys oli painavampi syy olla käyttämättä aitauksia kuin muualla kaupungissa. Vastauksista ilmeni, että aitausten epäviihtyisyys johtuu usein niiden suuresta käyttäjämäärästä: vastaajat valittelivat muun muassa haisevaa maapohjaa ja kuluneita kalusteita.

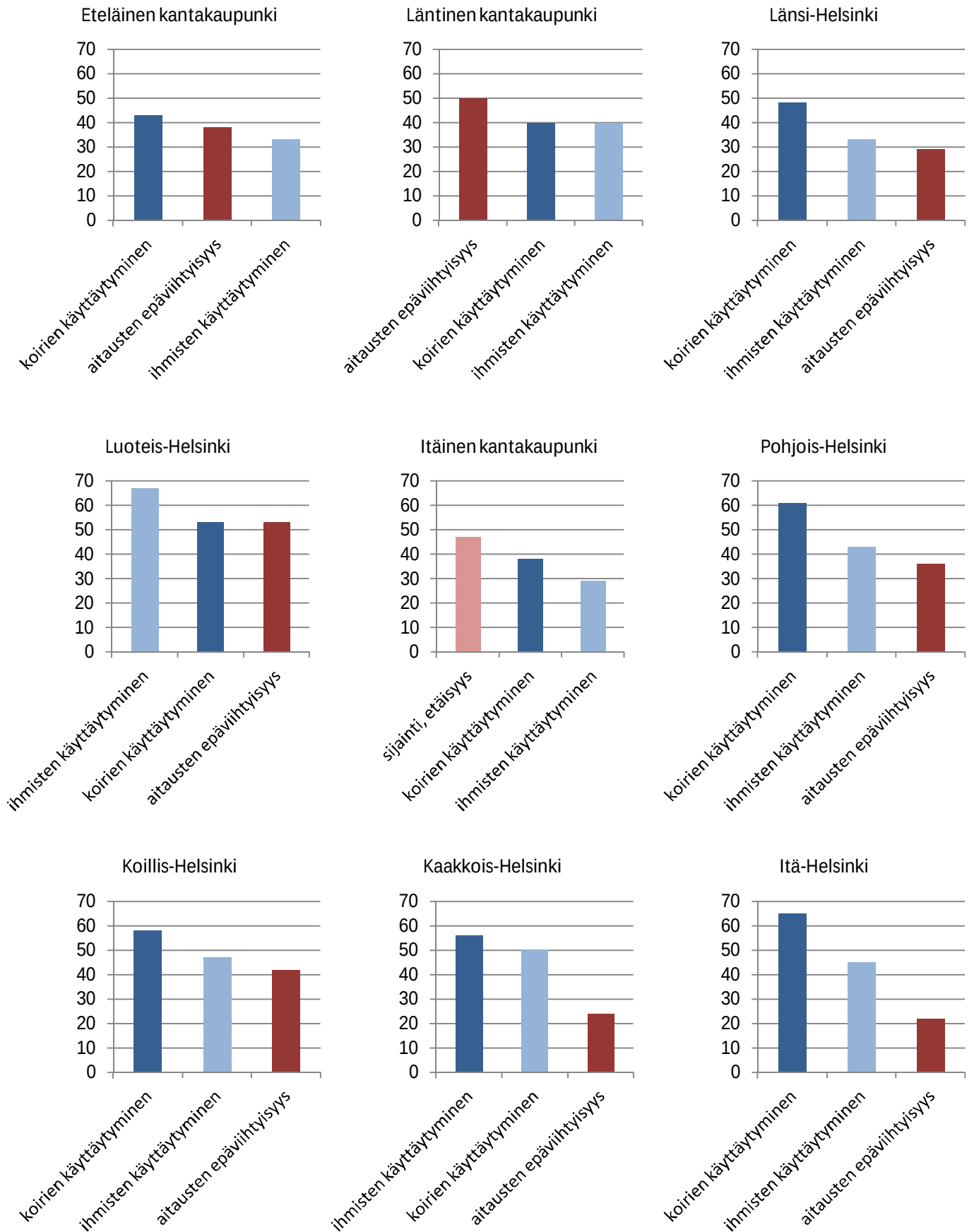
Kantakaupungissa vaikuttaakin viheralueiden yleinen pienuus, jonka takia myös koira-aitaukset ovat keskimäärin pienempiä. Vastaajat olivat tyytymättömiä aitausten yksitoikkoisuuteen – kasvittomuuteen ja hiekkapohjaan. Kasvillisuus menestyy kuitenkin huonosti paljon käytetyissä, pienikokoisissa aitauksissa. Maapohjan vaihtelevuuteen ja kasvillisuuteen kannattaa kuitenkin kiinnittää huomiota aina, kun se on mahdollista.

Näiden syiden lisäksi kantakaupunkilaiset vastaajat valittivat pienten koirien aitausten vähyydestä. Kantakaupungissa onkin vain pari pienten koirien aitausta, koska yleensä aitaukset ovat niin pieniä, ettei niitä pystytä jakamaan. Kyselytulosten mukaan pienet koirat ovat kuitenkin isoja koiria yleisempiä keskustan alueella. Pienille koirille kannattaakin varata aikaisempaa useampi aitaus. Tämä on mahdollista esimerkiksi merkitsemällä joku aitaus vain pienille koirille, jos alueella on myös muita aitauksia.

”Käytämme koira-aitausta melko vähän sillä siellä ei ole erikseen isojen ja pienten koirien aitausta, ja aitaus on muutenkin todella tylsä koska maa-aines on pelkkää pöllyävää hiekkaa.”
(28-vuotias nainen Ruoholahdesta)

Itäisen kantakaupungin uusille asuinalueille kaivataan aitauksia. Sen sijaan itäisessä kantakaupungissa sijainti ja etäisyys on kaikista tärkein syy olla käyttämättä aitauksia. Tulokseen vaikuttaa voimakkaasti Vanhankaupungin, Arabianrannan ja Hermannin vastaajat, joita oli useita kymmeniä. Alueelle on kaivattu aitausta jo pidempään, ja nyt Pornaistenniemeen Vanhankaupunginlahdelle rakennetaan koira-aitausta. Myös Arabianrannan aitaus on suunnitelmassa. Muualla itäisessä kantakaupungissa vastaajat olivat tyytyväisiä aitausten läheisyyteen.

Taulukko 7: Koira-aitausten käyttämättömyyden yleisimmät syyt, %



Luoteis-Helsingin vastaajat ovat tyytymättömiä aitauksiin. Koira-aitausten käyttämättömyys on kyselyn mukaan yleisintä Luoteis- ja Pohjois-Helsingissä. Luoteishelsinkiläiset vastaajat olivat tyytymättömiä siihen, ettei alueella ole tarpeeksi pienten koirien aitauksia. Lisäksi heitä harmitti aitausten kunto. Inventoinnissa tehtiin samanlaisia havaintoja: vaikka alueella on paljon aitauksia, ne ovat harvoin hyvässä kunnossa. Kaarelan ainut kahtia jaettu aitaus, Vanhaistenpuiston koira-aitaus, on taas hyvin huonossa kunnossa:

”Meidän siistimmässä koiratarhassa on liian isoja/”taistelukoira-rotuisia” koiria, en uskalla päästää koiriani niiden sekaan. Kannelmäen ostarin läheinen koira-aitaus on hirveässä kunnossa.” (53-vuotias nainen Kannelmäestä)

Pohjois-Helsingin aitausten käyttämättömyyteen ei ilmennyt kyselyssä mitään erityistä syytä. Alueella on melko vähän aitauksia, ja alueen vastaajat kokivatkin koira-aitausten määrän riittämättömäksi (ks kuvio 11: kanta koira-aitausten määrään Helsingissä). Aitausten sijainti tai etäisyys ei kuitenkaan noussut vastauksissa tärkeäksi syytä olla käyttämättä niitä.

Yhteenveto koira-aitausten käyttämättömyyden syistä. Koiranomistajissa on jonkun verran ihmisiä, jotka eivät tule ikinä käyttämään koira-aitauksia. He tyydyttävät lemmikkiensä liikunnan- ja seurantarpeen muilla keinoin, kuten esimerkiksi lenkkeilemällä tai koulutusharrastuksella. He saattavat käyttää kuitenkin muita koirapalveluita, ja arvostavat muuten kaupungin koiraystävällisyyttä.

Vastaajissa oli kuitenkin myös ihmisiä, jotka käyttäisivät aitauksia, jos niiden järjestelyt olisi hoidettu toisin. Erityisen tärkeää on aitausten turvallisuus, esimerkiksi korkea aita ja pienille koirille omat puolet. Aitausten kunnan lisäksi tulee kiinnittää huomiota sen sijaintiin, sillä kaikki eivät voi matkustaa kauas koira-aitaukseen. Rakentuville alueille tulee perustaa aitaukset tarpeeksi aikaisin. Esimerkiksi Jätkäsaaresta kyselyyn vastasi muutama koiranomistaja, jotka olivat huolissaan siitä, milloin alueelle saadaan koira-aitaus.

Kaikista yleisin syy aitausten käyttämättömyydelle on kuitenkin ihmisten ja koirien käyttäytyminen. Osa tästä johtuu esimerkiksi tiettyjen rotujen ominaisuuksista, joiden takia koiria ei voi viedä aitauksiin. Useimmiten syy on kuitenkin muissa koiranomistajissa. Vastausten perusteella ihmisillä on eroavat mielipiteet siitä, mikä on aitauksissa sopivaa ja mikä ei. Esimerkiksi se, mitä jotkut pitävät harmittomana, saattaakin haitata muita. Kaikille pitäisi olla kuitenkin aitauksissa tilaa.

Koirakäymälät jakavat mielipiteitä Kalliossa



Katri Valan puiston koirakäymälä

Koirakäymälät ovat Helsingissä uusi koirapalveluiden muoto. Ne ovat pieniä koirien ulostamista varten rakennettuja paikkoja, joita kokeillaan kaupungin tiheästi asutuilla asuinalueilla. Tavoitteena on parantaa yleisten alueiden siisteyttä ja suojella kaupungin kasvillisuutta ja rakenteita. Yksi kyselyn tavoitteista oli selvittää, miten koiranomistajat ovat ottaneet käymälät käyttöön ja millaisia mielipiteitä ne herättävät.

Koska käymälöitä on tällä hetkellä vain Kalliossa, suurin osa vastaajista ei ollut kuullut niistä. Heidän asenne käymälöihin oli varovaisen positiivinen, vaikka osa suhtautuikin niihin skeptisesti. Kalliolaisten vastaajien mielipiteet vaihtelivat hyvin myönteisestä äärimmäisen kielteiseen. Yleisin syy epäillä käymälöiden toimivuutta oli se, ettei vastaaja uskonut koiransa oppivan käyttämään sitä:

"Koiraa on vaikea opettaa tekemään hätänsä juuri siihen tiettyyn kohtaan. Varsinkin tyttökoirat etsivät tarkkaan paikan, johon tekevät hätänsä. Koen siis nämä pikkukäymälät ehkä hieman turhina." (31-vuotias nainen Sörnäisistä)



Agricolanpuistikon koirakäymälä

Koirakäymälöillä on kuitenkin myös tyytyväisiä käyttäjiä. Yhteensä kuusi henkilöä Sörnäisten ja Kallion alueella ilmoitti käyttävänsä koiraansa niissä. Pari vastaajaa mainitsi, että käymälöiden vähyys on ongelma:

"Oikein hyvä juttu ja näitä saisi olla enemmänkin!"
(50-vuotias nainen Kalliosta)

"Koiramme ehtii tehdä tarpeensa yleensä ennen käymälään ehtimistä." (35-vuotias nainen Kalliosta)

Koirakäymälöiden käyttöastetta on kyselyn perusteella vaikea arvioida. Käytön havainnointi maastossa antaisi siitä luotettavampaa tietoa. Kallion ja Sörnäisten alueella vastaajia oli yhteensä 72, joista kuusi ilmoitti käyttävänsä käymälöitä. Käymälöitä on kuitenkin vain kaksi, joten iso osa alueen asukkaista ei asu niiden lähistöllä. Lisäksi monet vastaajat eivät olleet kuulleet koirakäymälöistä, eivätkä tieneet, että sellaisia on heidän lähiympäristössään. Yksi oli nähnyt Katri Valan koirakäymälän, mutta ei ollut tiennyt mihin sitä käytetään. Tiedon lisääminen alueen koirakäymälöistä saattaisi lisätä niiden käyttöä. Niistä voisi tiedottaa esimerkiksi Pengerkadun koira-aitauksen ilmoitustaululla. Toinen keino lisätä käymälöiden käyttöä olisi tehdä niitä lisää. Nyt moni vastaaja koki ne turhiksi, koska koiran tarve sattuu harvoin käymälän kohdalle.

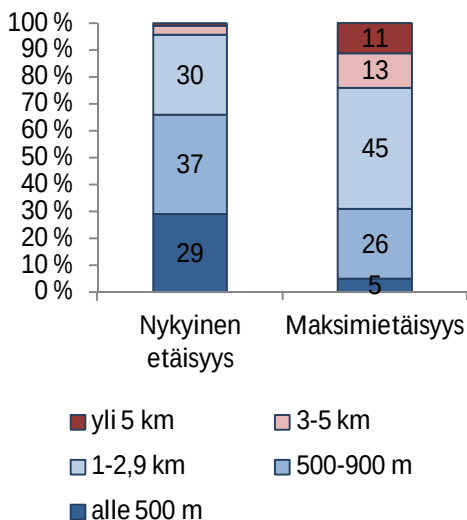
Muutama vastaaja pyysi kyselyssä koirakäymälöitä myös omalle alueelleen. Muun muassa Kruunun-hakaan ja Jätkäsaareen kaivattiin käymälöitä.

Koira-aitaukset Helsingissä

Taulukko 5: Maksimietäisyys jonka voi kulkea aitaukseen, %

Etäisyys	Vuosi 2000	Vuosi 2014
alle 500 m	1	5
500-900 m	18	26
1-2,9 km	71	45
3-5 km	6	13
yli 5 km	4	11

Kuvio 8: Vastaajien etäisyys lähimpään koira-aitaukseen ja maksimietäisyys, jonka voi kulkea aitaukseen, %



Aitaukset sijaitsevat useimmiten riittävän lähellä

Kyselyllä kartoitettiin myös vastaajien mielipiteitä Helsingin koira-aitausverkostosta. Aikaisemmassa tutkimuksessa huomattiin, että alle kolme kilometriä on vastaajista sopiva matka aitaukseen. Tämän tavoitteen toteutumista selvitettiin pyytämällä vastaajia ilmoittamaan etäisyys asunnolta lähimpään koira-aitaukseen. Lisäksi vastaajia pyydettiin arvioimaan maksimietäisyys, jonka he voisivat kulkea aitaukseen.

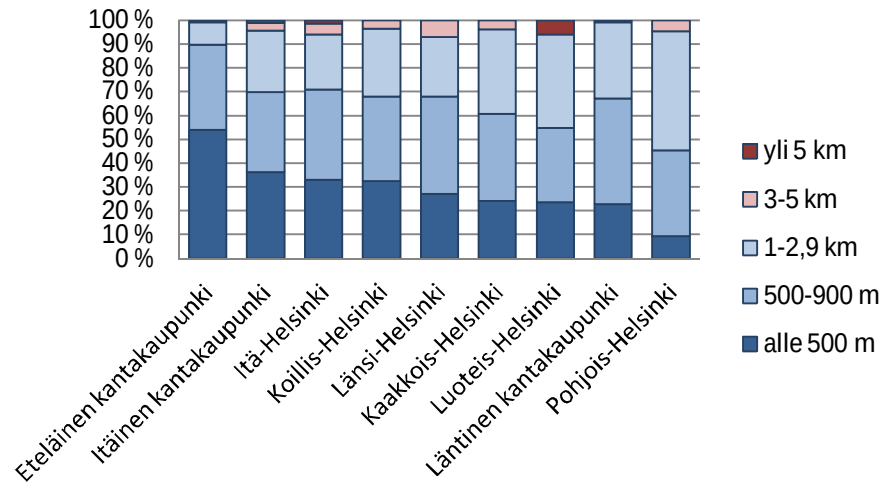
Vastaajat asuvatkin suhteellisen lähellä koira-aitausta: kahdella kolmesta on aitaus alle kilometrin päässä ja melkein kaikki loput asuvat alle kolmen kilometrin päässä. Vastaajat olivat keskimäärin myös valmiita kulkemaan aitaukseen pidemmän matkan kuin mitä heidän tarvitsee tällä hetkellä. Kolmannes piti alle kilometriä sopivana etäisyytenä, ja puolet olisi valmis kulkemaan melkein kolmen kilometrin päähän.

Toiset pystyvät kulkemaan pidemmän matkan koira-aitauksiin. Vastaajien mielipiteet sopivasta etäisyydestä aitaukseen jakautuivat tasaisemmin kuin vuonna 2000, jolloin peräti 71 prosenttia vastaajista piti 1-2,9 kilometriä sopivana matkana. Eroa saattaa selittää kysymyksen sanamuoto: tuolloin selvitettiin sopivaa etäisyyttä ja nyt kysyttiin maksimietäisyyttä aitaukseen. Nyt vastauksista kuvastuu jokaisen yksilöllinen kyky ja halu kulkea aitauksiin: toiset pystyvät menemään vain alle 500 metrin päässä sijaitsevaan aitaukseen, kun taas toiset ovat valmiita lähtemään jopa yli viiden kilometrin päähän. Suurin osa piti sopivana etäisyytenä kuitenkin alle kolmea kilometriä.

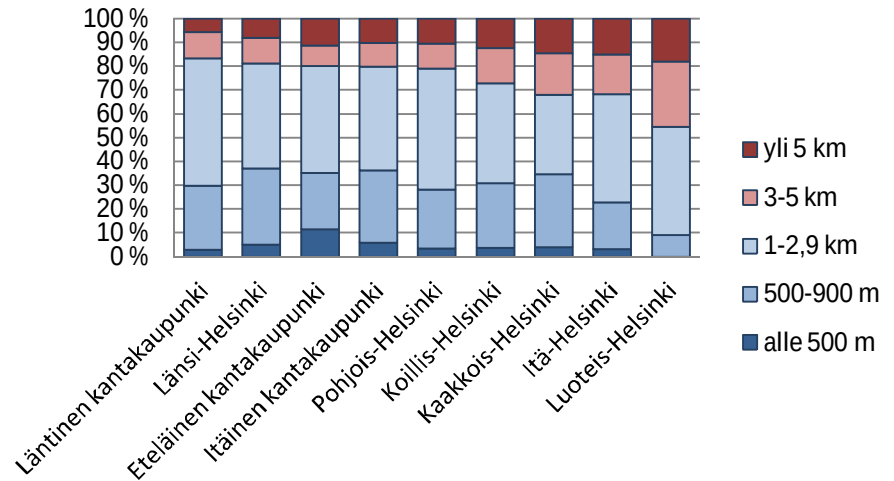
Aitausten määrään ollaan tyytyväisimpiä eteläisessä kantakaupungissa sekä Itä- ja Koillis-Helsingissä

Vaikka vastaajat asuvat keskimäärin sopivalla etäisyydellä koira-aitauksista, peräti kolmasosa heistä oli sitä mieltä, että Helsingissä on liian vähän koira-aitauksia. Kaikista tyytyväisimpiä aitausten määrään ollaan eteläisessä kantakaupungissa, Itä-Helsingissä ja Koillis-Helsingissä. Koira-aitausten määrää pidettiin riittämättömänä erityisesti Lauttasaarella, Jätkäsaarella, Lehti-, Kuusi ja Kaskisaarella, Arabianrannassa ja Laajasalossa. Nämä ovatkin alueita, joihin pyydettiin kyselyssä lisää aitauksia. Kaikista tyytymättömmimpiä aitausten määrään oltiin Pohjois-Helsingissä: Maunulassa, Itä-Pakilassa ja Tuomarinkylässä. Pohjoishelsinkiläiset vastaajat eivät kuitenkaan ilmaisseet toivetta uusille aitauksille lukuun ottamatta muutamaa vastaajaa, jotka kaipaivat aitausta Pirkkolan metsään.

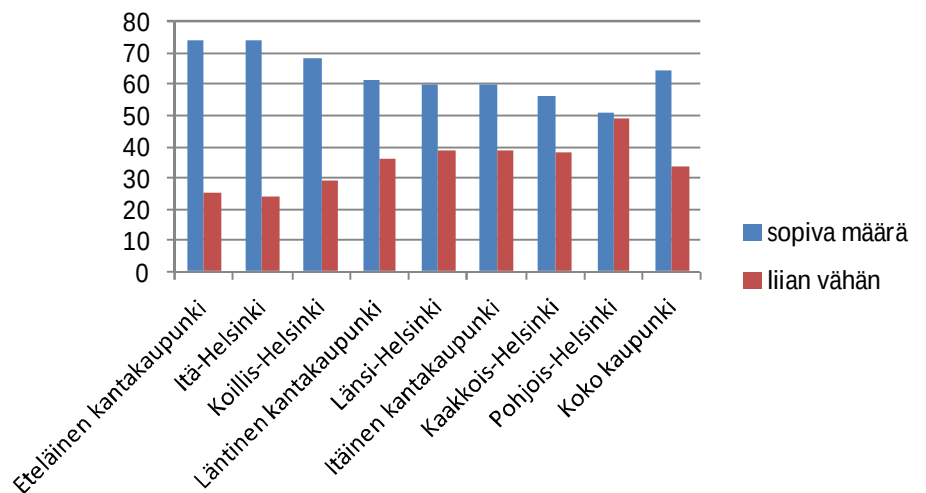
Kuvio 9: Etäisyys asunnolta lähimpään koira-aitaukseen, %



Kuvio 10: Maksimietäisyys, jonka voi kulkea aitaukseen, %



Kuvio 11: Kanta koira-aitausten määrään Helsingissä, %



Taulukko 6: Haittaa aiheuttavat aitaukset

Aitauksen nimi	Kaupunginosa
Nervanderinpuistikko	Etu-Töölö
Länsilinkki	Länsisatama
Tilkanvierto	Laakso
Vanhaistenpuisto	Kaarela
Pengerpuisto	Kallio
Roineenpuisto	Vallila
Taiteilijanpuisto	Oulunkylä
Savelanpuisto	Malmi
Sahaajankatu	Herttoniemi
Haruspuisto	Vuosaari
Ullaksenpuisto	Vuosaari

Koira-aitauksista koituu haittoja käyttäjille ja asukkaille

Kyselyssä vastaajia pyydettiin myös ilmoittamaan, aiheuttaako heidän asuntonsa lähellä sijaitseva koira-aitaus heille häiriötä. He saivat kirjoittaa aiheesta avoimen vastauksen ja merkitä haittaa tuottavan aitauksen kartalle.

Aitauksista koitua häiriö kirvoitti kuutisenkymmentä kommenttia. Suurin osa raportoiduista haitoista oli sellaisia, jotka eivät häirinneet lähellä asumista vaan koira-aitausten käyttöä. Monet valittelivat, etteivät kaikki koiranomistajat lue aitausten sääntöjä ja vaikeuttavat muiden vierailuja aitauksissa. Häiritsevää käyttäytymistä on muun muassa kaljoittelu, aggressiivisten koirien tuomien aitauksiin, koirien jätösten keräämättä jättäminen. Myös koirattomien läsnäolo häiritsee joitain aitausten käyttäjiä:

”Lapset ja pultsarit käyttävät puistoa omiin tarkoituksiinsa.”
(25-vuotias nainen Herttoniemenrannasta)

”Koirapuistoissa käy koiria, jotka vahingoittavat muita koiria eivätkä omistajat ota vastuuta koiristaan.”
(29-vuotias nainen Sörnäisistä)

Asukkaita häiritsee aitausten yöaikainen käyttö

Yleisin koira-aitauksista aiheutuva raportoitu häiriö on niiden yöaikainen käyttö. Aitauksista koituu myös hajuhaittoja, ja muutamaa häiritsevää aitauksiin menevät autoilijat. Lisäksi vastaajia harmittaa aitausten sijainti vilkkaiden reittien varrella:

”Koirat tulevat haukkumaan aidan viereen.”
(51-vuotias nainen Alppilasta)

”Aitauksesta (tai portilta) karkailevat hihnattomat koirat, joten emme kulje aitauksen portin läheisyydessä koirien kanssa.”
(34-vuotias nainen Puotilasta)

Karttapalvelussa haittaa aiheuttaviksi merkittiin yksitoista aitausta. Eniten häiriötä koituu koirien haukunnasta. Tilkanvierron ja Länsilinkin aitausten kerrottiin häiritsevän myös ohikulkuliikennettä, ja Pengerpuistosta koituu myös hajuhaittoja. Vanhaistenpuisto on pikemminkin esteettinen vaiva:

”Ei tämä häiriötä kai tuota mutta on kauheassa kunnossa.”
(Karttamerkintä Vanhaistenpuistosta)

”Haukkuminen kuuluu viereisiin kerrostaloihin jatkuvasti.”
(Karttamerkintä Ullaksenpuistosta)

Häiritsevät aitaukset sijaitsevat liian lähellä asutusta ja reittejä. Koira-aitausten sijoittelusta on annettu aikaisemmin ohjeistus, jonka mukaan niiden tulisi sijaita vähintään 100 metrin päässä asutuksesta. Tämä suositus on edelleen hyvä väljillä esikaupunkialueilla.

Kaikki kyselyssä häiritseviksi merkityt aitaukset sijaitsevat kuitenkin alle 50 metrin päässä asutuksesta, jotkut jopa alle 20 metrin päässä. Kaikista asutuksen lähellä sijaitsevista aitauksista ei silti valitettu. Kantakaupungissa suurin osa aitauksista sijaitseekin alle 50 metrin päässä asutuksesta mutta häiriötä vähentää välissä oleva katu, puurivi tai maaston tasoerot. Tiiviisti rakennetuilla alueilla aitaus voikin sijaita alle 100 metrin päässä asutuksesta, jos paikka ei ole kaikuista ja kasvillisuus, maastonmuodot tai rakenteet antavat sille lisäsuojaa.

Koira-aitausten sijoittelussa on tärkeää varmistaa, ettei asutus ole liian lähellä. Aitausten vierestä kulkeva vilkas kevyen liikenteen reitti tai autotie saattaa aiheuttaa myös häiriötä koirille ja ohikulkijoille, jos välillä ei ole näköestettä.

- 1 Rajasaari
- 2 Tokoinranta
- 3 Rantakallionpuisto
- 4 Tervasaari
- 5 Taivallahti
- 6 Pengerpuisto
- 7 Vallilanlaakso
- 8 Uutela
- 9 Kumpulanlaakso
- 10 Brahenpuistikko
- 11 Alppipuisto
- 12 Länsi-Pasila
- 13 Puutarhurinlehto
- 14 Malmin kirkkopuisto
- 15 Herttoniemi

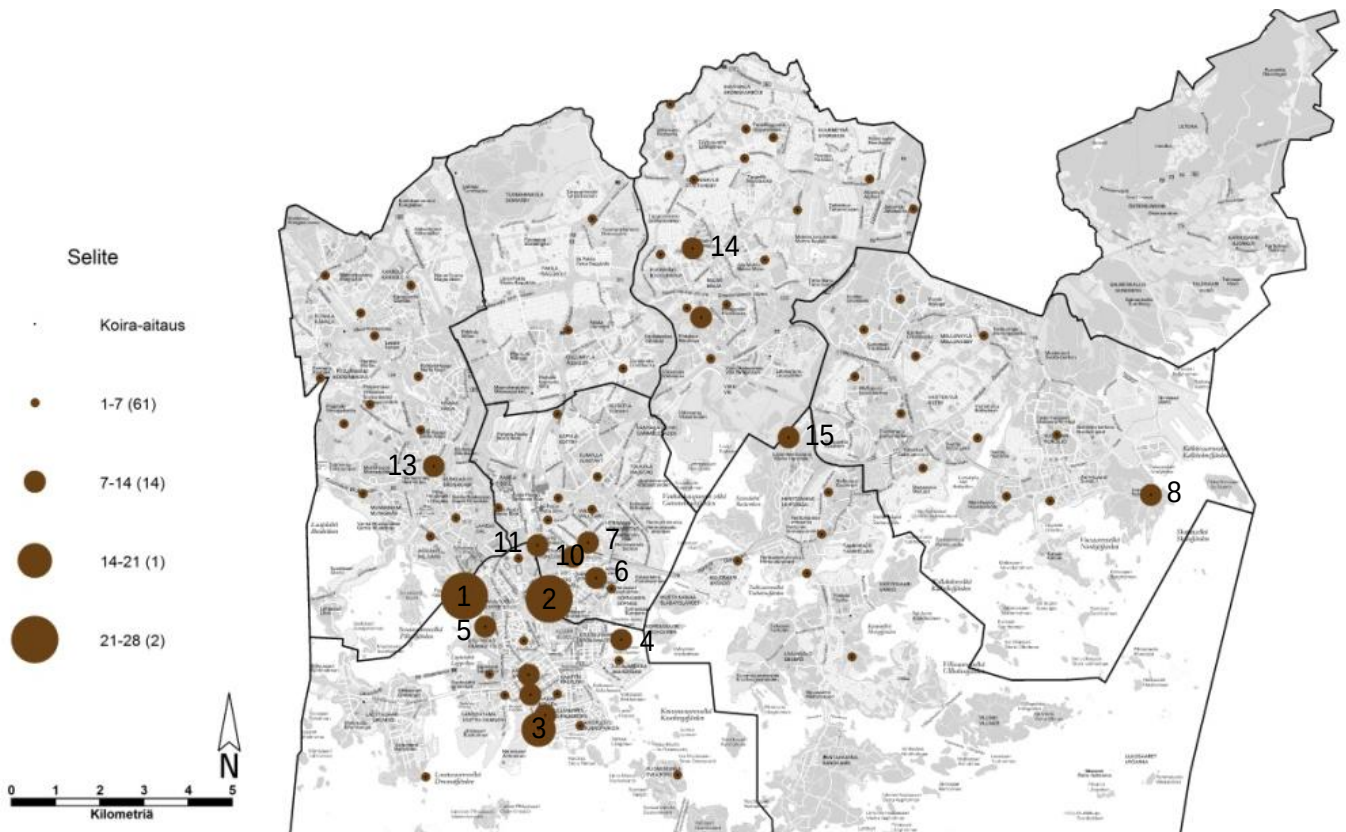
Rajasaari on koira-aitausten kuningatar

Kerro kartalla -palvelussa kartoitettiin myös, miten usein vastaajat käyttävät tiettyjä aitauksia. Karttamerkintöjen kuningatar on Rajasaari (16), joka sai kaikista eniten merkintöjä kaikissa kysymyksissä ja yhteensä melkein 500 mainintaa. Se on vastaajien keskuudessa myös kaikista suosituin koira-aitaus: päivittäin sitä käyttää 28, viikoittain 68 ja kuukausittain 74 vastaajaa.

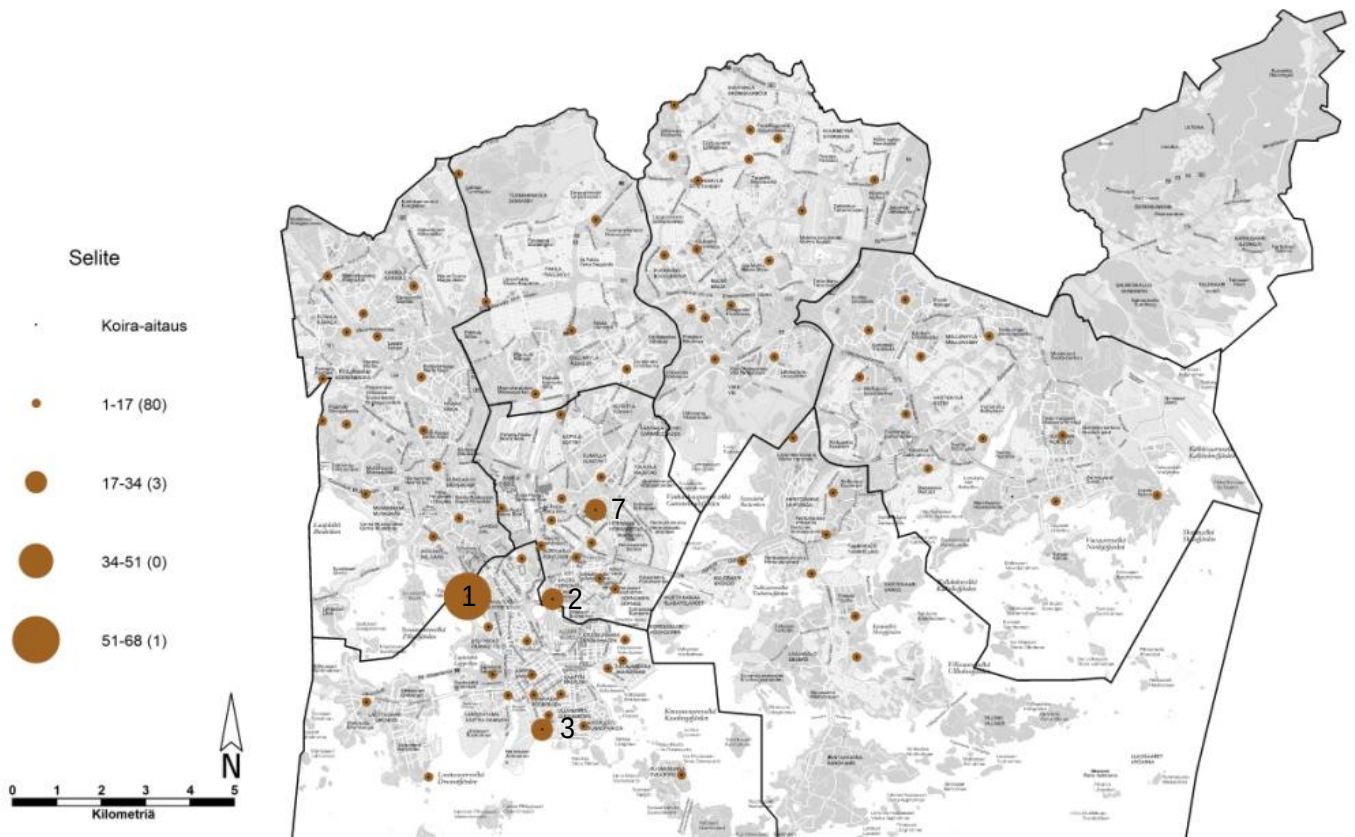
Rajasaaren jälkeen kaikista suosituimmat aitaukset ovat kantakaupungissa, jossa iso osa vastaajista asuukin. Kantakaupungin aitauksista Tokoinrantaa ja Rantakallionpuistoa Eiranrannassa käytetään vastaajien joukossa kaikista eniten. Niissä käyvät harvemminkin vierailevat koiranomistajat. Muita viikoittaisten ja kuukausittaisten käyttäjien suosiossa olevia aitauksia ovat Länsi-Pasilan, Pengerpuiston ja Tervasaaren aitaukset. Myös Kumpulan- ja Vallilanlaakson aitauksilla on paljon harvemmin käyviä käyttäjiä, jotka saattavat olla Arabianrannassa asuvia. Heillä ei ole omaa koira-aitausta, ja he vastasivat kyselyyn sankoin joukoin.

Esikaupungeissa suosituimmiksi aitauksiksi päivittäisessä käytössä nousivat Puutarhurinlehto Haagassa, Malmin kirkkopuisto, Rapakivenpuisto Malmilla, Herttoniemen koira-aitaus sekä Uutela Vuosaaressa. Viikottaissa ja kuukausittaisessa käytössä ei nouse aitauksia esiin verrattuna kantakaupungin aitauksiin.

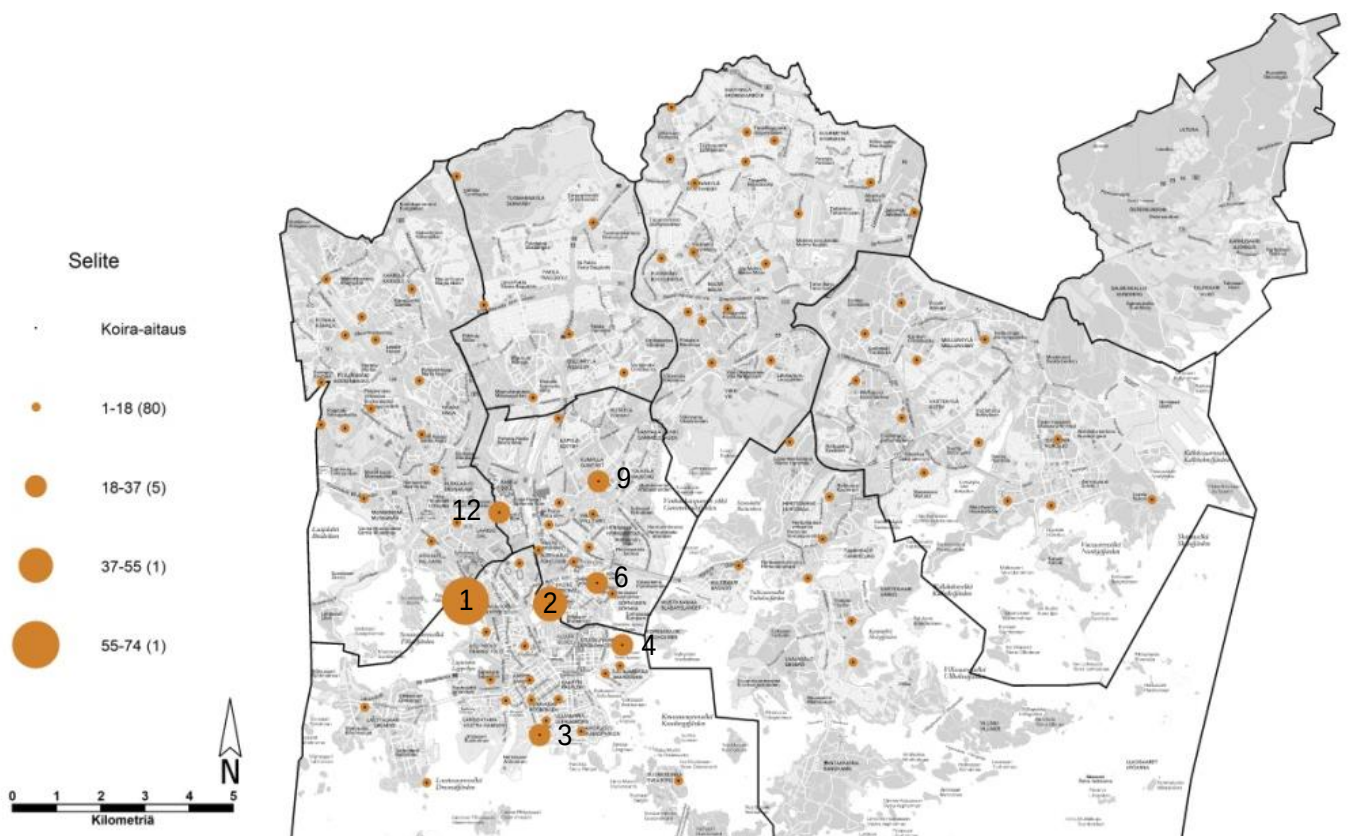
Aitaukset, joihin kuljetaan päivittäin



Aitaukset, joihin kuljetaan viikoittain



Aitaukset, joihin kuljetaan kuukausittain



- 1 Rajasaari
- 2 Tervasaari
- 3 Tuorinniemi
- 4 Veijarinvuori

Koirien uimapaikoilla on paljon käyttäjiä

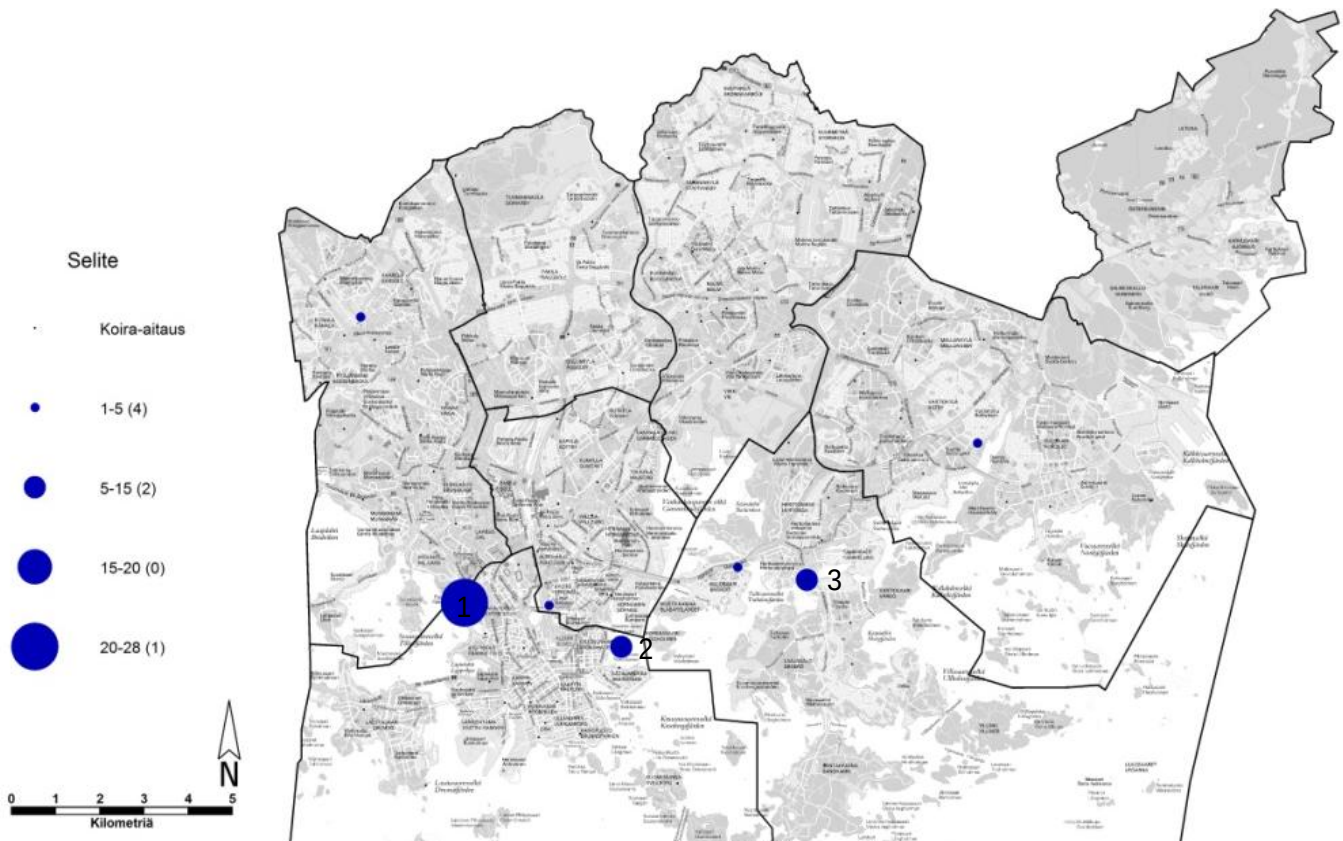
Kaikista suosituin koirien uittopaikka on Rajasaari: yhteensä 226 vastaajaa ilmoitti käyttävänsä sitä kesäisin uimapaikkana päivittäin, viikoittain tai kuukausittain. Seuraavaksi suosituin on Tervasaari 75 käyttäjällä. Kyselyn mukaan Tuorinniemen koirien uimapaikka on melkein yhtä suosittu. Kaupungin neljäs uimapaikka, Veijarinvuoren ranta Lauttasaaressa, ei ollut yhtä suosittu, sillä sitä ilmoitti käyttävän uimapaikkana vain 25 vastaajaa. Se saikin risuja aidastaan ja maapohjastaan. Nämä johtuvat aitauksen sijainnista: aita on vaikea ulottaa mereen asti ja ranta on kivikkoinen.

Virallisten uimapaikkojen lisäksi kartalle merkittiin muita koirien uittopaikkoja. Osa merkinnöistä on laitettu luultavasti vahingossa, jos lähistöllä ei ole vettä, kuten Brahenpuistikon tapauksessa. Osa vastaajista on halunnut kertoa kuitenkin myös epävirallisista uittopaikoistaan. He toivovat että epävirallisesta voisi tehdä virallisen uimapaikan:

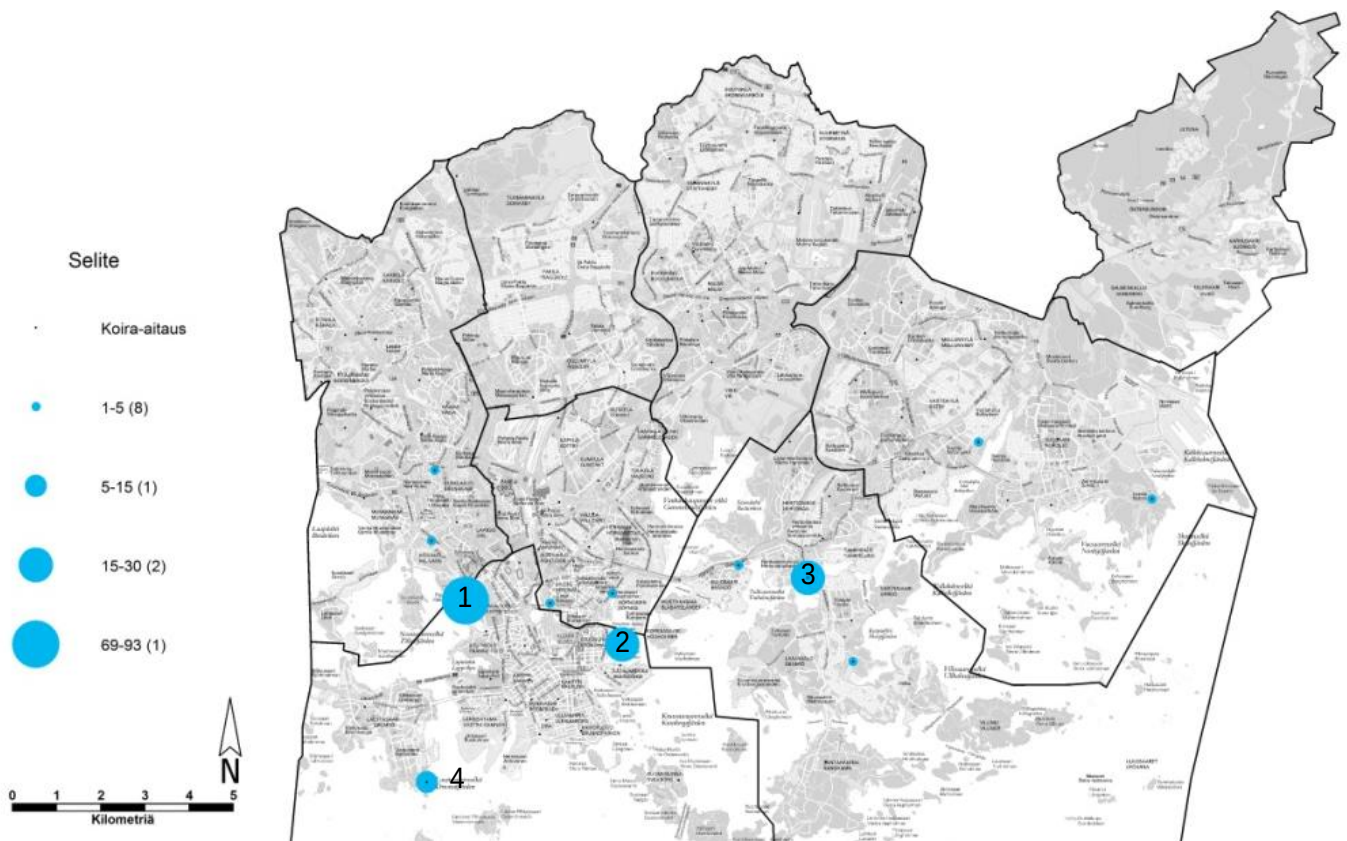
"Kesäisin käytämme tätä aitausta enemmän, olisi todella hienoa saada koirille uimaranta tähän yhteyteen tai lisäksi."
(Karttamerkintä Puotilan kartanon puiston aitauksesta)

"Tämä koira-aitaus on hyvä ja iso, siisti ja isot ja pienet koirat voi olla samassa aitauksessa. Voisiko rannan puolelle rakentaa koirien uimarannan lisäksi?" (Karttamerkintä Uutelan aitauksesta)

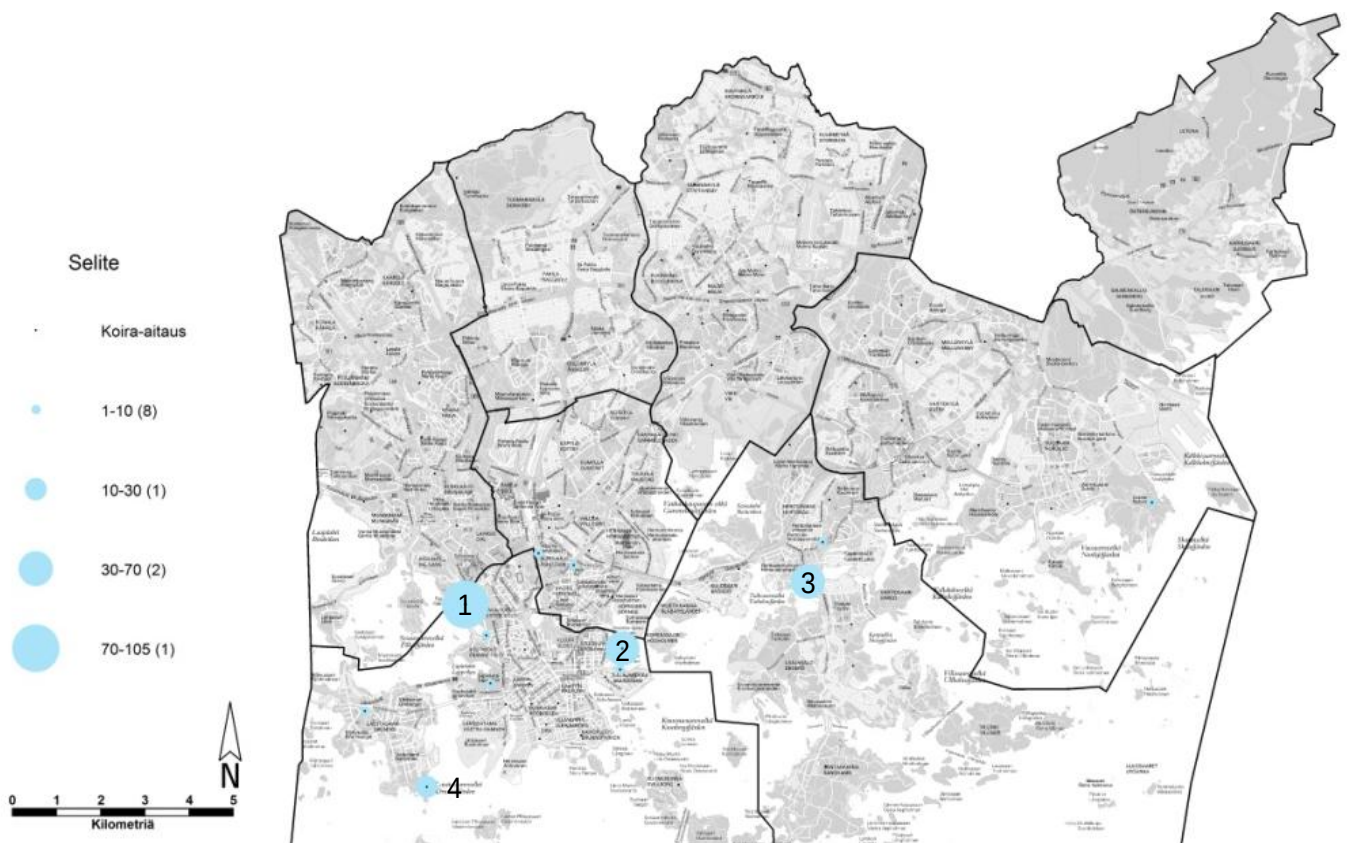
Koirien uimapaikat, joihin kuljetaan päivittäin



Koirien uimapaikat, joihin kuljetaan viikoittain



Koirien uimapaikat, joihin kuljetaan kuukausittain



- 1 Rajasaari
- 2 Uutela
- 3 Pitkälampi
- 4 Tervasaari
- 5 Sahaajankatu
- 6 Talinhuippu
- 7 Tuorinniemi
- 8 Rantakallionpuisto

Isoimpiin aitauksiin kuljetaan pidempääkin

Eniten yksityisautolla kuljetaan Rajasaaren, Uutelan ja Pitkälampin aitauksiin, jonne matkaa autolla yli kaksikymmentä, Rajasaareen jopa yli kahdeksankymmentä vastaajaa. Autolla mennään paljon myös Tervasaaren, Rantakallionpuiston, Tuorinniemen ja Sahaajankadun aitauksiin. Talinhuipun palveluskoirien koulutusaitaukselle kuljetaan myös autolla kaikkialta Helsingistä.

Kaikista isoimmat koira-aitaukset, joissa on usein myös koirien uimapaikka, koetaan ajomatkan arvoisiksi. Lisäksi Uutela ja Pitkälampi ovat niin kaukana asutuksesta, että monille kävelymatka on liian pitkä:

”Kiva paikka, ajomatkan arvoinen.”

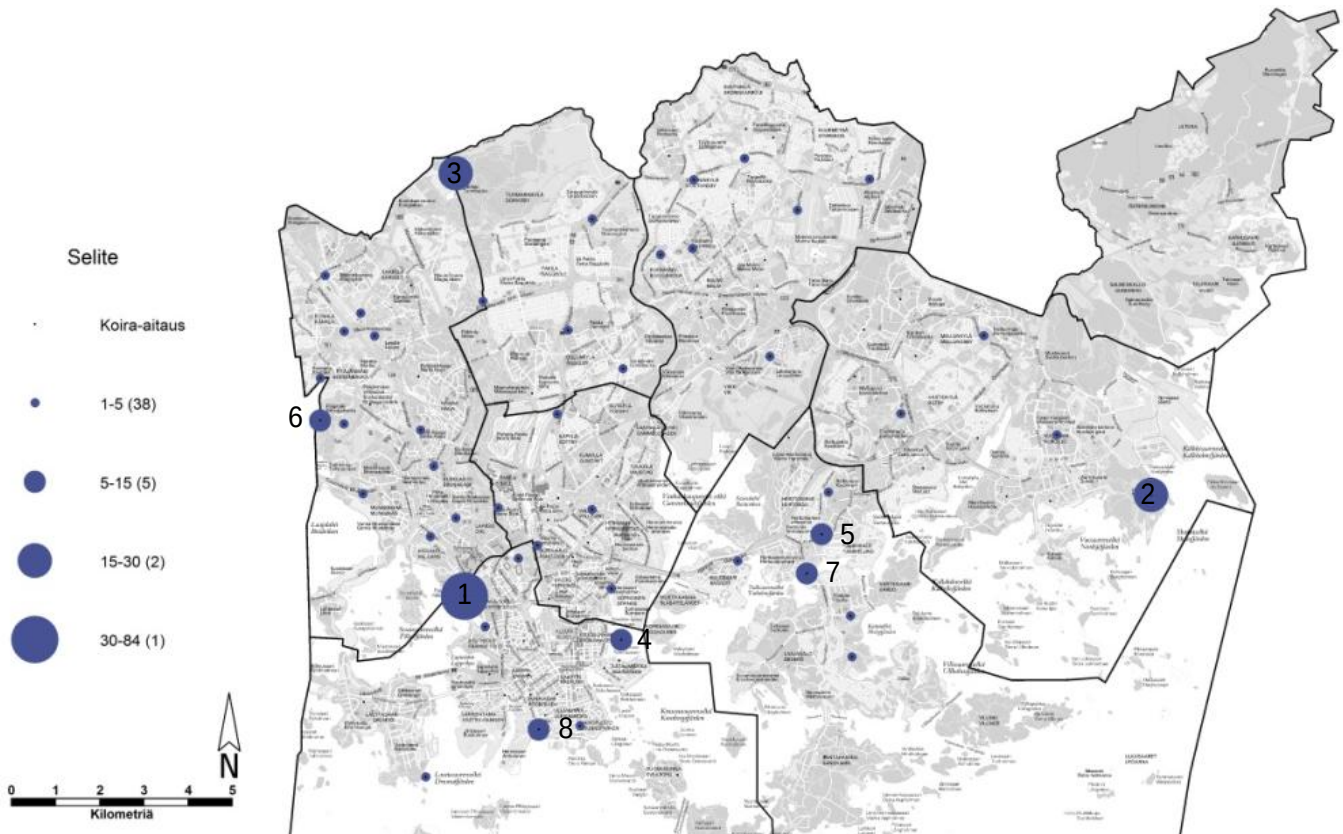
(Karttamerkintä Pitkälampin aitauksesta)

”Tännekään ei pääse kuin autolla. Koillisessa ei uimapaikkoja ole.”

(Karttamerkintä Rajasaaren uimapaikasta)

Pysäköintipaikkojen määrään oltiin pääasiassa tyytyväisiä. Rajasaaren paikoituksen riittämisestä oltiin eri mieltä. Autojen parkkeeraaminen on aiheuttanut myös ongelmia: Sahaajankadun aitauksen eteen jätetään autoja jalkakäytävälle.

Aitaukset, joihin kuljetaan autolla



Talkootoiminta on yleistä koira-aitauksissa

- 1 Rajasaari
- 2 Talinhuippu
- 3 Uutela
- 4 Malmin kirkkopuisto

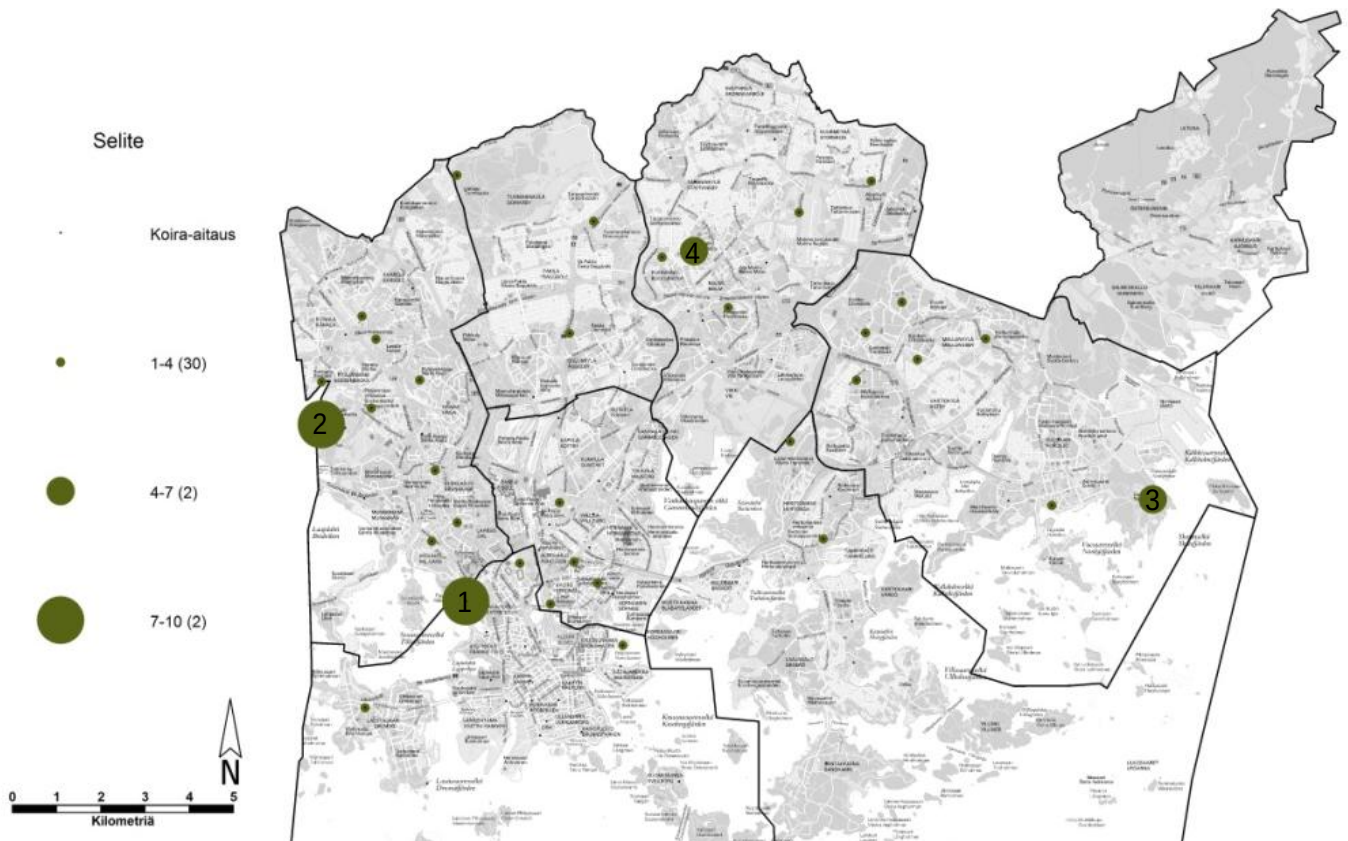
Talkoo- ja yhdistystoimintaa harrastetaan monessa aitauksessa. Se vaihtelee yksittäisen henkilön omatoimisesta siivoilusta järjestäytyneempäänkin toimintaan. Monilla aitauksilla on esimerkiksi omat Facebook-sivut. Aitauksissa järjestetään myös koiraseurojen tapaamisia. Talkoo- ja yhdistystoiminta on yleisintä Rajasaarella ja Talinhuipulla, joka sai paljon merkintöjä koulutusaitauksen käyttäjiltä. Sitä on paljon myös Malmin kirkkopuistossa, Uutelassa, Haagan Puutarhurinlehdossa, Brahenpuistikossa ja Tokoinrannassa.

"Päivittäin tarkistuskatselua ja siivoilua ja toisten "unohdusten" paikkaamista." (Karttamerkintä Ullaksenpuiston aitauksesta)

"Omalla aktiiviporukalla on tarkoitus laittaa puistoa paremmaksi - kaupungilta tullaan pyytämään tarvikkeita katoksen kunnostukseen sekä esim. kottikärryjä hiekan kuljettamiseen reunoille." (Karttamerkintä Kartanonhaan aitauksesta)

"Puistossa on mainio yhteishenki: omat fb-sivut, avantouintiporukka ja syntyneitä hyviä ystävyyssuhteita myös ihmisten kesken." (Karttamerkintä Lassilan aitauksesta)

Aitaukset, joissa osallistutaan talkoo- ja yhdistystoimintaan



Tuloksiin vaikuttavat aitauksiin suunnitellut muutokset

Kyselyn tuloksissa on huomattava, etteivät kyselyyn vastanneet edusta kaikkia helsinkiläisiä koiranomistajia. Joiltain alueilta tuli enemmän vastaajia kuin toisilta, ja tämä saattaa selittää, miksi joitain aitauksia on kommentoitu vähemmän. Vaikka koira-aitausten käytöstä ei saa tasapuolista kuvaa, kaikista aitauksista tuli kuitenkin useampia kommentteja, jotka antavat arvokasta tietoa yksittäisten aitausten kunnosta ja toimivuudesta.

Tuloksiin on saattanut vaikuttaa joidenkin aitausten lopetusuhka. Esimerkiksi Rapakivenpuiston koira-aitauksesta saatiin monta puolustavaa kommenttia ehkäpä sen vuoksi, että se on esitetty poistettavaksi Pihlajamäen aluesuunnitelmassa. Kallion alueelta tuli huomattavan paljon vastaajia, ja kyselytulosten analysoinnin aikana ilmeni, että koiranomistajien keskuudessa kiertää huhu Tokoinrannan aitausten lopettamisesta. Tämä saattaa selittää osan aitausten saamista merkinnöistä, mutta Tokoinranta on epäilemättä myös hyvin suosittu koira-aitaus. Myös suunnitelma siirtää Uutelan aitausta on selvästi aktivoanut sen käyttäjiä:

"Älä lopeta tämä aitaus! On paras aitaus Helsingissä. Metsän keskellä ja ei ketään häiritse!"

(Karttamerkintä Uutelan aitauksesta)

Koirien uimapaikat ovat suosituimpia aitauksia

Edukseen erottuvat aitaukset oli helppo erottaa joukosta: ne saivat paljon kommentteja, jotka olivat suurimmilta osin positiivisia. Rajasaari, Tervasaari, Tuorinniemi ja Tokoinranta omassa luokassaan. Tokoinrantaa lukuun ottamatta näissä kaikissa on koirien uimaranta. Ne ovatkin saaneet paljon merkintöjä luultavasti myös sen takia, että vastaajat ovat merkinneet ne sekä aitauksiksi että uimapaikoiksi. Siitäkin huolimatta kyseiset aitaukset ovat muita selkeästi suositumpia ja saivat pääasiassa positiivisia kommentteja.

Pidetyssä aitauksessa on monipuolinen maasto ja aktiivinen käyttäjäporukka



Brahenpuistikon koira-aitauksen käyttäjien ennakokuuluton ratkaisu koirien reviirimerkintöihin

Myös Uutela, Rantakallionpuisto, Pitkäkoski, Länsi-Pasila, Brahenpuistikko ja Eläintarha saivat paljon positiivisia kommentteja. Näille aitauksille on pääasiassa yhteistä niiden suuri koko. Ainut pienempi aitaus, Brahenpuistikon koira-aitaus, on hyvin aktiivisen porukan hoidossa, ja heidän jälkensä näkyy myös paikan päällä. Koon takia aitauksissa on monipuolinen maasto. Monet ovat hyvinkin metsäisiä, kuten Eläintarhan koira-aitaus. Paikka onkin koira-aitauksessa tärkeä: pidetyimmät aitaukset on perustettu monipuoliseen ja mielenkiintoiseen maastoon, joka ei ole kuitenkaan vaarallinen leikkivälle koiralle:

"Tämä on pieni mutta tosi suosittu. Muut koirapuistot voisivat ottaa mallia ihmisten aktiivisuudesta: löytyy juoma-astiaa koirille yms." (Karttamerkintä Brahenpuistikon aitauksesta)

"Tämä puisto on koiran paratiisi! Vaihteleva maasto luo koiralle aivan erilaista haastetta kuin normikoirapuistossa." (Karttamerkintä Eläintarhan aitauksesta)

Osa huonokuntoisimmista aitauksista on kovassa käytössä. Huonoimpien aitausten nimeäminen vastausten perusteella on hankalampaa, sillä monet aitaukset ovat saaneet ristiriitaisia merkintöjä ja joillakin niitä on vain vähän. Vanhaistenpuisto ja Jakomäen koira-aitaus saivat myös vähän kommentteja, mutta ne olivat melkein kaikki negatiivisia:

"Likainen, aidat huonossa kunnossa, talvella pimeä, maassa vaarallisia koloja." (Karttamerkintä Jakomäen koira-aitauksesta)

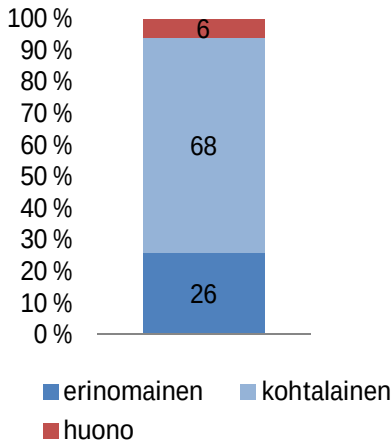
Helsingissä on myös koira-aitauksia, jotka ovat suosittuja mutta huonossa kunnossa. Pengerpuisto, Alppipuisto ja Sahaajankatu saivat paljon kommentteja, joissa toisaalta keuhuttiin aitauksia ja toisaalta valitettiin niiden huonoista puolista:

"Sijainniltaan optimaalinen. Aitaus on tosin pieni, joten se likaantuu ja haisee helposti." (Karttamerkintä Pengerpuiston aitauksesta)

Huonon koira-aitauksen aita on rikki ja maapohja mutainen. Kommenttien perusteella huonon aitauksella on selvät tunnusmerkit. Vastauksissa toistuvia negatiivisia ominaisuuksia ovat huonokuntoinen ja matala aita, maaston huono kuivatus, ongelmallinen käyttäjäporukka ja maapohjan huono materiaali, joka saattaa esimerkiksi haista tai pölistä. Myös aitausten toimivuus harmittaa: muun muassa aitausten yksiosaisuudesta, useammasta kulkuportista tai sisään syntyvistä pullonkaloista valitettiin.

Aitausten nykyinen laatu ja toivottu varustetaso

Kuvio: Mielenpide koira-aitausten järjestelyistä ja laadusta

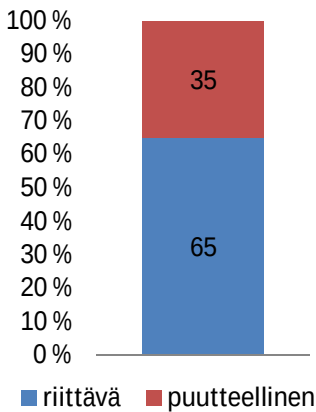


Koira-aitausten taso on tyydyttävä

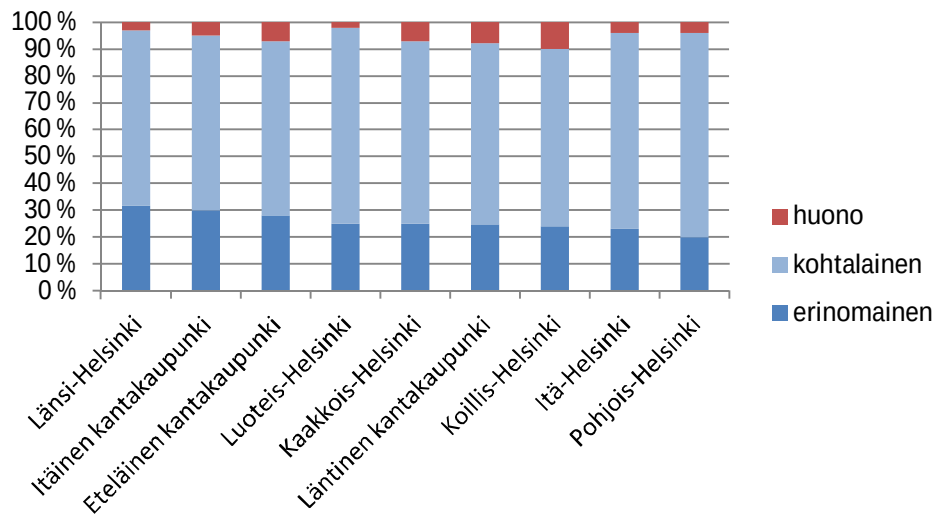
Kyselyssä selvitettiin vastaajien tyytyväisyyttä kaupungin koira-aitausten laatuun ja varusteluun. Kommenteissa saatiin myös arvokasta tietoa siitä, mikä toimii aitausten järjestelyissä ja mitä parannuksia koiranomistajat haluaisivat niiden varustetasoon.

Vastaajat ovat melko tyytyväisiä Helsingin koira-aitauksiin. Suurin osa pitää niiden järjestelyjä ja laatua vähintään kohtalaisena, ja neljännes kuvaili niitä jopa erinomaisiksi. Vastaajia pyydettiin kommentoimaan myös aitausten tavallista varustetasoa, johon kuuluu aita portteineen ja sääntökyltteineen, jätessäiliöt, siivousvälineet, ilmoitustaulu, muutama penkki ja sisääntuloalueen valaistus. Kaksi kolmesta vastaajasta piti varustetasoa riittävänä. Vain viiden vastaajan mielestä koira-aitausten varusteita on liikaa.

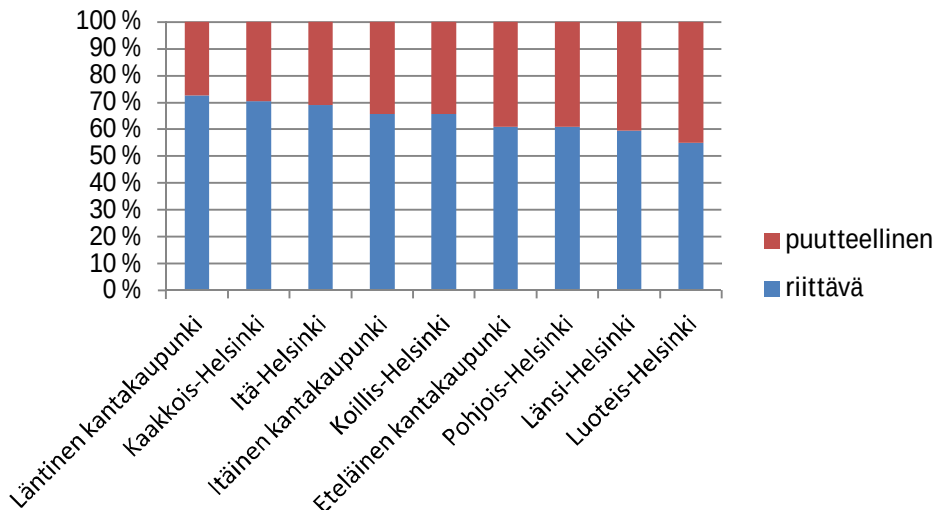
Kuvio: Mielenpide koira-aitausten varustetasosta



Kuvio 10: Mielenpide koira-aitausten järjestelyistä ja laadusta alueittain, %



Kuvio 11: Mielenpide koira-aitausten varustetasosta alueittain, %





Kuva Aino Acktén puiston koira-aitauksen eteisestä Haagassa

Varusteiden tavoitetilä ei täyty kaikissa aituksissa

Monet vastaajat pitivät varusteiden tavoitetasoa hyvänä mutta muistuttivat, että kaikissa aituksissa siihen ei yllä. Esimerkiksi siivousvälineiden, penkkien ja valaistuksen puuttumista moitittiin. Lisäksi monien varusteiden, erityisesti aitojen, kunnossa on ongelmia. Usea vastaaja sanoi kaipaavansa myös muita kalusteita mainittujen varusteiden lisäksi. Niistä useimmin mainittiin agilityvälineet, vesipisteet ja sadekatokset.

Aidoissa on paljon parannettavaa

Eniten kommentteja saivat aitausten käytettävyyteen oleellisesti vaikuttavat asiat: valaistus, aita ja portti. Monet sanoivat, että koirat pääsevät karkaamaan aitauksesta joko aidan mataluuden takia tai koska sen ja maan tai portin väliin jää pienen koiran mentävä aukko. Koira-aitauksista tehdyn inventoinnin perusteella aitojen kunnossa ja erityisesti niiden korkeudessa on paljon korjattavaa. Myös porttien toimivuus erityisesti talvella on tärkeää varmistaa. Aidan kunnan lisäksi useat mainitsivat eteisen, joka helpottaisi koirien päästämistä aitaukseen. Muutama sanoi myös, että aituksissa pitäisi olla vain yksi portti, jota olisi helpompi vahtia kuin useampaa:

”Mielestäni aidat ovat liian matalat. Aidassa käytetty ristikkoaita mahdollistaa yli kiipeämisen. Joissain puistoissa aidan ja portin välissä on niin paljon tilaa, että pienet koirat pääsevät läpi. Se, että puistoissa on useita portteja, ei ole hyvä vaan turvallisuutta vaarantava asia.” (30-vuotias nainen Länsi-Pasilasta)

Toisaalta jotkut vastaajat kiittelivät sitä, että joissain aituksissa on useampi portti. Heitä oli kuitenkin vähemmän kuin porttien karsimista toivovia vastaajia. Lisäksi heille porttien lukumäärässä on kyse niiden käyttämisen helpoudesta, kun taas toisille se on turvallisuuskysymys.

Valaistus takaa aitausten käytettävyyden vuoden ympäri

Valaistus kirvoitti myös kommentteja. Monet sanoivat, että koira-aitauksille on tarve vuoden ympäri ja pimeään vuodenaikaan käyttö on vaikeaa:

”Suurimpia puutteita varustetasossa on mielestäni valaistuksessa. Varsinkin syyspimeällä koiria ei meinaa erottaa eikä ainakaan jätöksiä löydä pimeyden takia.” (27-vuotias nainen Alppilasta)

Aikaisemmin on linjattu, että vain aidauksen sisääntuloalue valaistaan, mutta moni vastaaja sanoi, että haluaisi nähdä koko alueen. Monet koira-aitaukset ovat kuitenkin niin laajoja, että niiden valaiseminen kokonaan olisi mahdotonta. Koska koiria ulkoilutetaan kuitenkin kaikkina vuodenaikoina, on valaistuksen järjestäminen mahdollisuuksien mukaan portin ja tärkeimpien kalusteiden ympäristöön silti tärkeää.



Hyvä maapohja ei pölise eikä satu

Hyvä maapohja on myös tärkeä. Yksittäisiä aitauksia koskevissa kommentteissa toistui aitausten mutaisuus. Maapohjan kuivatukseen onkin tärkeää kiinnittää huomiota. Kantakaupungissa vastaajia hämmäyttää joidenkin aitausten maapohjaan tarttunut virtsan haju. Materiaalin valinnassa tulee huomioida se, että liian pieni raekoko saattaa tehdä maapohjasta pölyisen ja isommat kivet sattuvat koirien tassuihin. Vastaajilla on huonoja kokemuksia myös Henrik Forsiuksen tien aitausten singelistä. Sen sijaan Lapinlahdentien ja Rantakallionpuisto saivat kehuja hiekkapohjastaan. Vastauksissa oli kuitenkin ristiriitaisuuksia: vaikka jotkut arvostavat hiekkaisuutta, toiset kaipasivat tukevampaa maapohjaa, eikä yksikään maapohjan materiaaleista noussut suosikiksi.

Koiranomistajat kaipaavat välineitä aitausten ylläpitoon. Siivousvälineiden puuttuminen hämmäytti vastaajia. He kaipasivat lapioita jätösten keräämiseen, ja talkoohenkiset vastaajat pyysivät myös haravoita ja lapioita lumenluomiseen ja koirien kaivamien kolojen täyttämiseen. Niitä onkin tuotu aitauksiin, mutta välineiden varastaminen ja vandalisointi on yleistä. Se on tuttu ongelma myös vastaajille:

”Siivousvälineistöä pitää poikkeuksetta raijata lisää kotoa muutaman kuukauden välein.”

(25-vuotias nainen Aurinkolahdesta)

Ratkaisuna ehdotettiin mehukanistereista tehtyjen keräämien tekemistä ja lapioiden sekä haravoiden lainaamista erikseen talkooporukoille. Osa kaipasi myös säilytyspaikkaa siivousvälineille. Monissa aitauksissa onkin laatikko siivousvälineille, vaikka niitä on myös käytetty väärin esimerkiksi nukkumiseen. Siivousvälineille on myös uudempia telineitä.



Kurranummen koira-aitauksen kalusteita Tapanilassa

Vesipisteet saattavat levittää tauteja

Jotkut kaipasivat myös kalusteita, joita ei ole tähän mennessä tuotu koira-aitauksiin. Vesipiste mainittiin monta kertaa. Nyt puutarhapalstojen ja siirtolapuutarhojen läheisyydessä olevissa aituksissa käytetään niiden vesipisteitä. Rakennusvirasto ei ole kuitenkaan tähän mennessä järjestänyt aituksiin vesipisteitä kustannus- ja huoltosyistä. Niiden pelätään myös levittävän tarttuvia tauteja.

Agilityvälineet eivät kuulu perusvarustukseen

Jotkut vastaajat nostivat esille myös agilityvälineiden lisäämisen koira-aitauksissa. Niitä on tällä hetkellä Kurranummen aituksessa Tapanilassa ja käyttäjien tuomana esimerkiksi Uutelan aituksessa. Koira-aitausten käyttötarkoitus ei ole kuitenkaan agilityn harjoitteluun vaan koirien sosiaalistuminen ja luvallinen vapaana pito, joita agilityvälineet saattavat jopa haitata:

"Todella pieni ja ahdas aitaus. Käytämme vain isojen puolta virikkeelliseen yhdessä harrastamiseen, "agility"treeneihin. Kivempi olisi isompi aitaus, jossa muutamia agilityesteitä. Nyt aitausta ei voi ihan vaan "olemiseen" käyttää. Varsinkin jos puistossa on muita koiria, on liian ahdas aitaus."

(Karttamerkintä Kurranummen aitauksesta)

Agilityvälineet eivät kuulukaan aitausten perusvarustukseen. Käyttäjät voivat silti itse tuoda välineitä koira-aitauksiin, jos aitaus on tarpeeksi iso ja kalusteet eivät häiritse muita käyttäjiä. Agilityn varsinaiseen harrastamiseen on kuitenkin varattu muita alueita Helsingissä.

Pitkäaikaisen oleskelun sallivat kalusteet eivät sovi asutuksen lähelle

Aitauksiin kaivataan myös lisää sadekatoksia ja penkkejä, jotta niissä voisi viettää pitempiäkin aikoja kerralla. Jokaiseen aitaukseen kuuluukin ainakin yksi penkki, jotta myös huonojalkaiset koiranomistajat voivat ulkoiluttaa lemmikkiään. Penkki- ja pöytäryhmillä sekä sadekatoksilla on huomattu olevan myös negatiivisia vaikutuksia: monet vastaajat valittelivat, että niitä käytetään kaljoitteluun ja jopa leiriytymiseen.

"Tämä on mukavan kokoinen aitaus. Harmillista, että viimeaikoina siellä on ollut isompi porukka pitkät päivät eväineen, joiden koirat terrorisoivat muita." (Karttamerkintä Sahaajankadun aitauksesta)

Pitkäaikainen oleskelu sallivat kalusteet ovatkin hankalia – varsinkin jos aitaus sijaitsee aitausten lähellä. Suurempiin, hieman kauempana sijaitseviin aitauksiin kuten Rajasaareen ja Pitkäkoskelle ne saattavat sen sijaan sopia.

Aidan ja porttien toimivuutta täytyy seurata

Perustarvikkeiden puuttumisen lisäksi vastaajia puhututti niiden huono kunto. Varusteet kannattaakin tarkastaa säännöllisesti. Erityisesti aidan kuntoa ja porttien toimivuutta täytyy seurata. Aitaukseen voi tuoda myös maa-ainesta, jos käyttäjät pyytävät sitä koirien kaivamien kuoppien peittämiseen.

Kasvillisuus parantaa aitauksen viihtyisyyttä ja virikkeellisyyttä. Kalusteet joutuvat koira-aitauksissa kovalle kulutukselle muun muassa koirien reviirimerkintöjen takia. Jos aitauksissa on muita esineitä, esimerkiksi puunrunkoja, tarvikkeet joutuvat pienemmälle kulutukselle. Ne ovatkin luontevampia koira-aitauksen kalusteita kuin esimerkiksi agilityvälineet:

”Koirapuistoissa voisi olla enemmän koiria ja omistajia inspiroivia elementtejä (esim. puunrungot tai muut elementit joiden kanssa voi aktivoida koiraa ja pitää hauskaa, kun ei paikalla ole muita koiria).” (54-vuotias nainen Taka-Töölöstä)

Aitauksiin kaivattiinkin lisää istutuksia ja maastonmuotoja. Ne parantavat ihmisten viihtyvyyttä ja tekevät ympäristöstä kiinnostavamman myös koirille. Aitauksiin kaivataan lisää vaihtelua erityisesti kantakaupungissa, jossa ne ovat usein tasaisia ja kivituhkapohjaisia niiden pienen koon takia. Kasvillisuutta kannattaa kuitenkin lisätä mahdollisuuksien mukaan.

Aitauksen paikkaa valitessa kannattaa suosia monipuolista maastoa. Esimerkiksi metsäiset aitaukset saivat paljon kiitosta, vaikka muutama vastaaja moittikin maaston kivisyttä ja juurakkoisuutta. Myös loivista rinteistä pidetään, mutta liian jyrkkiä pidetään vaarallisina.



Meilahdenpuiston aitauksen kallioinen maasto koetaan vaaralliseksi.



Metsäinen Eläintarhan koira-aitaus sai kehuja.

Kaupunkikoira

Koirien jätökset korjataan yhä useammin

Kyselyssä selvitettiin myös, miten hyvin koiranomistajat noudattavat järjestyslakia: pidetäänkö koiria vapaana ja kerätäänkö niiden jätökset. Samaa kysyttiin myös vuonna 2000, ennen uuden järjestyslain voimaantuloa. Silloin vain puolet vastanneista sanoi keräävänsä koiriensa jätökset aina ja seitsemän prosenttia kertoi, ettei kerää niitä ikinä. Päälle vuosikymmenessä asiassa on kuitenkin tapahtunut huomattava asennemuutos: kyselyssä kolme neljästä vastaajasta kerää koiransa jätökset jokainen kerta ja vain viisi henkeä, eli alle prosentti vastaajista, ei kerää niitä koskaan.

Taulukko : Korjaatteko koirienne jätökset yleisillä kaupunkialueilla?
%

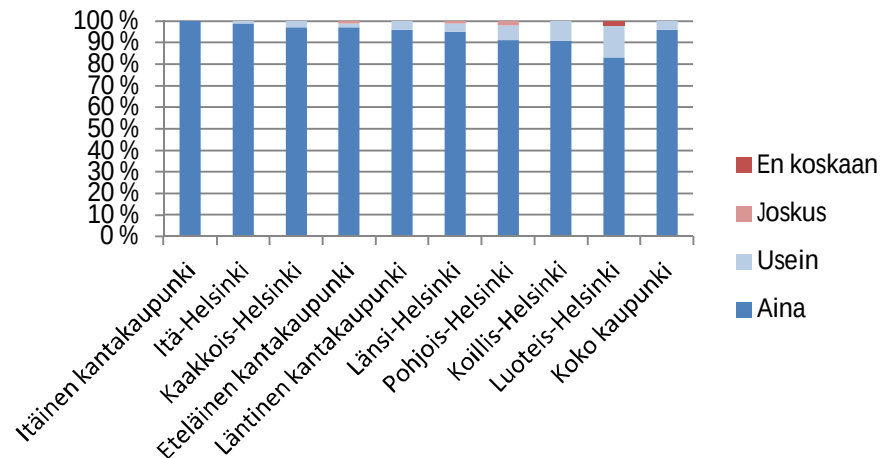
Kyselyvuosi	Aina	Usein	Joskus	Ei koskaan
2000	52	29	11	7
2014	76	20	4	0

Koira-aitausten siisteydestä pidetään parempaa huolta kuin muista kaupunkialueista

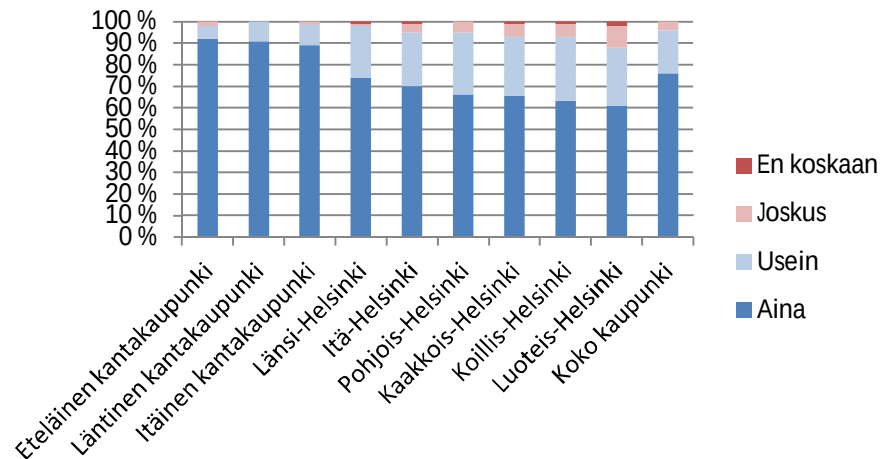
Koirien jätöksiä kerätään ahkerammin koira-aitauksissa ja koirakäymälöissä kuin muilla kaupunkialueilla. Melkein kaikki vastaajat sanoivat, että korjaavat jätökset aina. Vain Pohjois-Haaga-Lassila-Kaarela-alueella melkein viidennes vastaajista kertoi jättävänsä aitauksiin toisinaan jätöksiä. Kommenttien perusteella aitausten aluskasvillisuuden korkeus ja valaistuksen puute saattaa toisinaan estää jätösten keräämisen, sillä niiden löytäminen on vaikeaa.

Muilla kaupunkialueille jätöksiä jätetään useammin. Kaikista yleisintä niiden kerääminen on kantakaupungissa, jossa viheralueita on vähemmän ja ne ovat intensiivisemmin hoidettuja. Siellä noin kymmenen prosenttia vastaajista jättää jätökset toisinaan keräämättä. Esikaupungeissa heitä on noin kolmannes vastaajista.

Kuvio 12: Korjaatteko koirienne jätökset koira-aitauksissa ja -käymälöissä? %



Kuvio 13: Korjaatteko koirienne jätökset muulta kaupunkialueelta? %



Kaupunkiin kaivataan lisää roska-astioita

Kyselyssä ei pyydetty kommentteja koirien jätösten keräämisestä, mutta monet olivat kommentoineet asiaa viimeisen vastauskenttään, johon sai kirjoittaa koirapalveluiden kehittämisehdotuksia. Vastaajat kokivat, ettei katualueilla ja ulkoilureiteillä ole tarpeeksi roska-astioita, joihin jätökset voisi laittaa.

"Ylivoimainen enemmistö koirien kanssa ulkoilusta ei suuntaudu koirapuistoihin vaan ne ovat lenkkejä kodin lähistön pyöräteillä ja jalkakäytävillä. Koirien ulosteiden kerääminen on välillä turhauttavaa, kun tietää joutuvansa kulkemaan kakkapussin kanssa pitkän matkan ja lopulta siitä pääsee eroon vasta kotipihaan omaan roskikseen laittamalla. Aina lähistöllä oleva roskis voisi myös kannustaa useampia omistajia keräämään jätökset."
(40-vuotias mies Pitäjänmäestä)

Monia kaupunkikoiria ulkoilutetaan kytkemättömänä

Kyselyssä kartoitettiin myös, miten usein vastaajat pitävät koiriaan vapaana kaupunkialueella. Järjestyslakia noudatetaan melko huonosti, sillä vain 40 prosenttia vastanneista pitää koiransa aina kytkettynä. 43 prosenttia pitää koiraansa joskus ja 17 prosenttia usein vapaana.

Vertailu aikaisempaan kyselyyn on hankalaa, sillä silloin kysymys oli aseteltu eri tavalla. Silloin kysyttiin, miten usein vastaajan alueella pidetään koiria vapaana. 55 prosenttia totesi, että koiria näkee vapaana harvoin, ja 42 prosenttia sanoi, että niitä pidetään vapaana melko usein.

Kaikista yleisintä lain noudattaminen on eteläisessä kantakaupungissa, jossa yli puolet vastaajista ilmoitti pitävänsä koiransa aina kytkettynä. Koirien vapaana pitäminen on kyselyn mukaan hieman harvinaisempaa myös muilla kantakaupungin alueilla kuin itäisissä ja pohjoisissa esikaupungeissa, joissa jopa neljännes vastaajista pitää koiraansa usein vapaana.

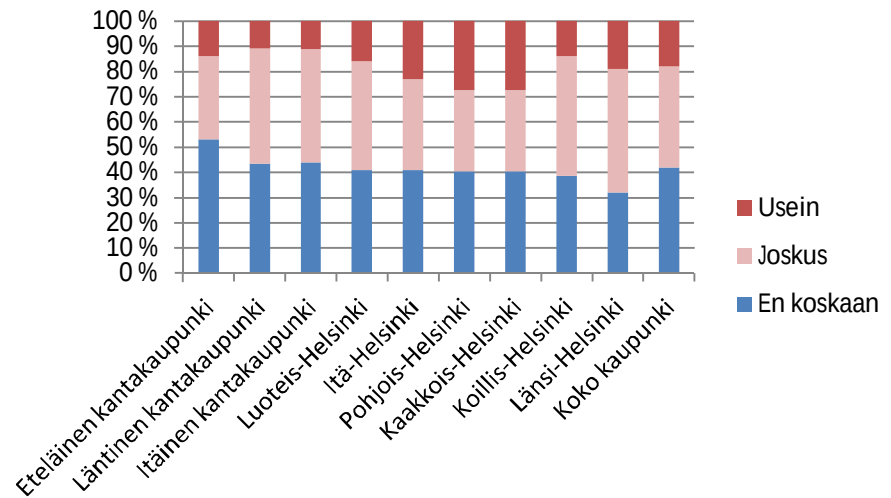
Koirien vapaana pito herättää vastakkaisia mielipiteitä

Koirien vapaana pitäminen kirvoitti vastaajissa monia kommentteja. Iso osa vastaajista oli sitä mieltä, että koira saa pitää vapaana tietyissä tilanteissa, joko jos koira on tottelevainen tai alueella ei ole muita ihmisiä tai koiria. Asia herätti vastaajissa hyvin vastakkaisia mielipiteitä: osa piti koirien vapaana pitoa peräti välttämättömänä niiden hyvinvoinnin kannalta, osa tuomitsi sen kokonaan:

”Vastuullinen koiranomistaja ei pidä koiria irti. Tietääkseni se on kiellettyä aina kaupunkialueella muualla kuin aitauksissa. Kuljen koirieni kanssa maastossa, jossa on paljon lintuja ja piennisäkkäitä, joita koirat eivät saa häiritä. Usein on vaaratilanteita irrallaan olevien koirien vuoksi.”
(55-vuotias nainen Kannelmäestä)

”Kaupungin koirapuistot eivät riitä aktiiviselle koiralle ainoaksi paikaksi ulkoilla vapaana, suurin osa puistoista on pieniä ja maastoltaan tasaista. Vapaana (metsässä) pidettävien koirien on kuitenkin oltava täysin omistajansa hallittavissa ja jatkuvasti lähettyvillä, välittömästi kytkettävissä.” (22-vuotias nainen Myllypurosta)

Kuvio 14: Pidättekö koiria vapaana kaupunkimetsissä ja muilla yleisillä alueilla? %



Kaupunkiin toivotaan lisää alueita, joissa koiria voisi pitää vapaana

Osa vastaajista toivoi, että Helsinkiin perustettaisiin lisää Östersundomin koirametsän kaltaisia laajoja viheralueita, joissa koiria voisi pitää vapaana. Sellaisen perustamista ehdotettiin muun muassa Keskuspuistoon. Yksi ehdotti myös koirien ulkoiluttamiseen varatun koirapolun perustamista niin kuin Kouvolassa, jossa koiria saa pitää vapaana neljällä polulla.

"Mielestäni olisi hyvä, jos kaupungissa olisi enemmän koirametsän kaltaisia alueita, joissa koira voisi sallitusti pitää vapaana - tosin siten, että koiran pitää olla hallinnassa ja niin ettei sitä päästä juoksemaan muiden luo kysymättä. Alueiden aitaaminen koirapuistoiksi ei toimi, sillä silloin kaikki irtipitokuri katoaa ja koirat säntäilevät muka-sallitusti ihan miten sattuu. Koirapalvelujen tärkein kehittämiskohde on sujuva ulkoilu koiran kanssa ulkoiluteillä ja talvinen ulkoilu esim. keskuspuistossa." (33-vuotias mies Länsi-Pakilasta)

Kehittämisehdotuksia

Koirapalvelut ovat tärkeitä monille helsinkiläisille koiranomistajille

Koirapalvelukyselyn perusteella ei voi tehdä päätelmiä siitä, miten moni helsinkiläinen koiranomistaja käyttää kaupungin koirapalveluita. Viime kysely (Bäcklund 2000) lähetettiin satunnaisesti valituille koiraveronmaksajille, joista noin puolet käytti koira-aitauksia. Koirapalvelut ovat kuitenkin monelle niitä käyttävälle hyvin tärkeitä. Kyselyyn vastanneet paneutuivatkin eri kysymyksiin huolella ja antoivat paljon kommentteja muun muassa käyttämiensä aitausten tasosta.

Kaikista eniten – ja kaikista pisimpiä – vastauksia tuli kohtaan, jossa kysyttiin kaupunkilaisten omia ehdotuksia koirapalveluiden kehittämiseksi. Heidän ehdotuksensa vaihtelivat pienistä parannuskohteista koirankakkakampanjointiin. Koiraihmissen kehittämisehdotusten ja muiden kattavien vastausten perusteella voidaan hahmotella ideaalia koira-aitausta.

Hyvän koira-aitauksen puitteet ovat kunnossa

Kaikista tärkeintä koira-aitauksessa on sen aita. Aidan tulee olla tarpeeksi korkea, eikä sen missään osassa saa olla koloja tai aukkoja, joista mahtuu pieni koira. Aidan kuntoa pitää seurata ja korjata mahdolliset ongelmat nopeasti. Aitauksessa kannattaa olla vain yksi kulkuportti, ja erityisesti vilkkaiden liikenneväylien läheisyydessä kannattaa suosia eräänlaisia eteisiä, jossa koiran voi päästää irti hihnasta ennen koira-aitaukseen päästämistä.

Koska pienet koirat jäävät helposti isompien jalkoihin, kannattaa aitaukset jakaa pienten ja isojen koirien puoliin, jos tilaa on riittävästi. Aitausten väliin on hyvä jättää hieman tilaa ja esimerkiksi pensaita näkösuojaksi. Kyselyn perusteella kantakaupunkiin, Lauttasaareen ja Kaarelaan tarvitaan lisää pienten koirien aitauksia.

Maapohjan valinnassa täytyy olla huolellinen. Liian hienojakoinen aines koetaan yleensä pölyäväksi, mutta liian isot kivet sattuvat koirien tassuihin. Aitauksiin voi tuoda ylimääräistä maa-ainesta koirien, jotta käyttäjät voivat peittää koirien kaivamia kuoppia. Koska koiria ulkoilutetaan vuoden ympäri, aitausten kuivatukseen ja valaistukseen kannattaa kiinnittää huomiota.

Kasvillisuus on tärkeä sekä ihmisille että koirille

Iso osa vastaajista piti aitausten varustetasoa riittävänä. Varusteiden vanhat suositukset ovat siis riittävät, mutta kaikkien aitausten tulee täyttää ne. Sadekatokset ja pöytä- ja penkkiryhmät saattavat olla ongelmallisia asutuksen lähellä sijaitsevilla aituksissa, mutta niitä voi harkita erityisen vetovoimaisiin aituksiin, joihin tullaan pitkän matkan päästä.

Agilityvälineiden sijaan kannattaa suosia ”luonnon sisustusta” kuten puunrunkoja ja kiviä. Nurmikon tai metsänpohjan peittämä aitaus on koirille virikkeellinen ja miellyttävä. Aitaukset kannattaa pitää melko avoimina, jotta niissä on tilaa leikille, mutta puut ovat tärkeitä sekä ihmisille että koirille.

Aitauksen sijainnilla on väliä

Meluisan tien tai vilkkaan kevyen liikenteen väylän viereen sijoitetut aitaukset eivät olleet vastaajien suosiossa. Jos aitauksen ohi kulkee esimerkiksi paljon pyöräilijöitä, sitä kannattaa rajata esimerkiksi pensaille, jotteivät koirat häiritsisi ohikulkijoita. Koira-aitaukset kannattaa kuitenkin sijoittaa melko lähelle asutusta tai suosittuja lenkkeilyreittejä.

Koirille tarkoitettujen uusien uimapaikkojen perustaminen kannattaa pitää mielessä, kun harkitaan uusien aitausten perustamista tai vanhojen korjaamista. Uimapaikan olisi hyvä olla kuitenkin oma erillinen aitauksensa, sillä niistä on väistämättä helpompi karata kuin tavallisista aituksista.

Koiranomistajat ovat valmiita näkemään vaivaa aitausten eteen. Vastaajilta kysyttiin, miten kaupungin koirapalveluita voisi kehittää, jos niihin käytetyt resurssit pysyvät samana tai vähenevät. Koiranomistajilta tuli moninaisia vastauksia.

Usea vastaaja on valmis hoitamaan itse käyttämiään koira-aitauksia. Monissa aituksissa onkin jo paljon talkoo- ja yhdistystoimintaa. Jotkut siistivät aitausta samalla, kun koirat leikkivät, kun taas toiset järjestävät isompia tapaamisia tai talkoita aituksissa. Jotkut vastaajat sanoivat, että koira-aitauksista vastaavaan viranomaiseen voi olla vaikea saada yhteyttä. Monissa aituksissa on yhä rakennusviraston vanhentuneet yhteystiedot. Osa vastaajista ehdotti puistokummitoiminnan soveltamista koira-aitauksiin.

Ongelmia aitauksissa aiheuttavat käyttäjät itse

Kaikista suurin syy koira-aitausten käyttämättömyydelle on koirien ja ihmisten käyttäytyminen. Ongelmana on toisaalta muita häiritsevät, huonosti käyttäytyvät ihmiset ja aggressiiviset koirat ja toisaalta aitauksia omiin käyttötarkoituksiinsa varaavat ihmiset ja esimerkiksi harrastusryhmät. Käyttäjille kannattaakin teroittaa, että aitauksiin ovat tervetulleita kaikki koirat, jotka ovat hyväkäytöksiä ja sopivan kokoisia. Jos aitauksessa on epäsosiaalinen tai väärän kokoinen koira, sen tulee väistää.

Osa vastaajista kaipasi lisää valistusta. He toivoivat, että valistuksella muut saataisiin paremmin tietoiseksi esimerkiksi koirien jätösten keräämisen tärkeydestä, vapaana pidon kiellosta ja aitausten etiketistä. Vastauksissa tulikin esiin jopa täysin väärä käsitys esimerkiksi järjestyslain määräyksistä.

Koirapalveluista ei olla valmiita tinkimään

Koira-aitausten minimikunnon ylläpitäminen on tärkeää. Esimerkiksi huonokuntoinen aita tai maapohja aiheuttaa koirille suoranaisia vaaratilanteita. Jotkut vastaajat olisivat valmiita tinkimään aitausten määrästä, jos se tarkoittaisi, että jäljellä oleviin panostettaisiin. Joillain alueilla onkin enemmän aitauksia kuin toisilla. Kantakaupungissa kaikki aitaukset joutuvat kuitenkin kovalle käytölle. Vastaajat raportoivat muun muassa haisevasta maapohjasta, joka kielii suuresta käyttäjämäärästä.

Toisaalta monet vastaajat eivät olleet valmiita tinkimään koirapalveluista. Heille koira-aitaukset ovat tärkeitä, sillä siellä koirat saavat hyvin liikuntaa ja sosiaalisia suhteita. Aitaukset ovat tärkeitä myös koirien omistajille, ja moniin koira-aitauksiin on syntynyt tiiviitä porukoita, joissa ihmiset voivat harrastaa yhdessä.

Koirat tulee ottaa huomioon muuallakin kaupungissa

Vaikka muissa asioissa vastaajat saattoivat olla eri mieltä keskenään, yhdestä asiasta he olivat yksimielisiä: koirat tulee ottaa huomioon kaikkialla kaupungissa. He kaipasivat kaduille ja lenkkipoluille lisää roska-astioita, jotta jätöspussia ei tarvitsisi kuljettaa kotiin. Monia harmitti, ettei talvella koiran ulkoiluttamiseen olekaan enää paikkaa, sillä tuttu reitti on muutettu hiihtoladuksi. Koirien kouluttamista harrastavat vastaajat toivoivat, että poistettavien koulutuspaikkojen tilalle varattaisiin uusia.

Koirien vapaana pito on yhä yleistä, vaikka se on ollut kiellettyä yli kymmenen vuotta. Osa vastaajista kaipasi koira-aitausten lisäksi muita laajempia alueita, joissa koiria voisi pitää vapaana.

Lähteet

Asuminen Helsingissä tilastojen valossa 1990-2012. Helsingin kaupungin tietokeskuksen tilastoja 2013:39. 77 s.

Bäcklund Pia. 2000. Koiria ja koiraihmiä. Selvitys koira-aitausten käytöstä Helsingissä. Helsingin kaupungin tietokeskuksen tilastoja 2000:4. 30 s.

Järjestyslaki 612/2003. 27.6.2003. Helsinki.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030612?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=j%C3%A4rjestyslaki>

Lappalainen Inka. 2013. Helsingin koira-aitausten inventointi kesällä 2013. Helsingin kaupungin rakennusviraston arkkitehtuuriosasto.

http://www.hel.fi/static/hkr/02042014paivitetty_koira_aitausten_inventointi.pdf

Helsingin kaupunki
Rakennusvirasto
PL 1500, 00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Kuvailulehti

Tekijä
Inka Lappalainen

Julkaisun yhdyshenkilö rakennusvirastossa
Kaisu Ilonen, puh. 09 310 38638

Nimike
Koirien kaupunki – raportti koirapalvelukyselyn tuloksista

Sarjan nimike
Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisuja 2014

Sarjanumero	Julkaisuaika
2014:10	Joulukuu 2014

Sivuja	Liitteitä
48	3

ISBN	ISSN
978-952-272-816-6	1238-9579

Kieli
Suomi

Tiivistelmä

Helsingissä on noin 90 koira-aitausta, joiden muoto ja laajuus vaihtelevat pienemmistä kantakaupungin aitauksista suuriin koirien uimapaikkoihin. Muita kaupungin tarjoamia koirapalveluita ovat kaksi koirakäymälää Kalliossa, Talin palveluskoirien koulutusaitaus ja Östersundomin koirametsä.

Koirapalveluita kartoittavaan kyselyyn tuli vastauksia kaikkialta Helsingistä. Vastaajista suurin osa käyttää koira-aitauksia. Yleisimmin käyttämättömyys johtuu sosiaalisista syistä: esimerkiksi oman tai toisten koirien käytös huolestuttaa. Osa koiranomistajista ei tule ikinä käyttämään koira-aitauksia, vaan he arvostavat muita ulkoilumahdollisuuksia kuten koirametsää tai lähipuiston lenkipolkuja.

Koira-aitaukset ovat tärkeitä monille vastaajista. Kaikista olennaisinta koira-aitauksessa on sen turvallisuus: nykyistä korkeammat aidat ja pienille koirille varatut aitaukset. Kasvillisuus ja maaston monipuolisuus lisäävät sekä koirien että niiden omistajien viihtyvyyttä.

Avainsanat

koirat, koira-aitaukset, koiraharrastus, koirakäymälät, koirapuistot